

Univerzita Palackého
Katedra hudební výchovy
Pedagogická fakulta

Bakalářská práce

Ilona Vacková

Obor: Výchova ke zdraví se zaměřením na vzdělávání a hudební
kultura se zaměřením na vzdělávání

Historie a současnost dechové kapely Horňané

Vedoucí práce: PaedDr. Lena Pulchertová, Ph.D.

Olomouc 2021

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně pod odborným vedením a výhradně s použitím uvedených zdrojů.

V Olomouci, dne .....

.....

Ilona Vacková

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala PaedDr. Leně Pulchertové, Ph.D. za její odborné vedení, trpělivost a rady, které mi v průběhu psaní mé bakalářské práce poskytla.

Děkuji také mé rodině za její podporu. V neposlední řadě děkuji pamětníkům a členům dechové kapely *Horňané*, kteří si na mě našli čas pro uskutečnění rozhovorů. Poslední díky patří Pavlu Dobešovi, který mi byl po celou dobu oporou.

Obsah

Úvod.....	6
1 Dechová hudba.....	7
1.1 Vznik hudebních dechových nástrojů	7
1.2 Předchůdci dechových kapel a orchestrů a jejich působení na českém území	7
1.3 Významné osobnosti v oblasti dechové hudby	8
1.3.1 Jan Pelár	9
1.3.2 Karel Vacek.....	9
1.3.3 Jaromír Vejvoda	10
2 Horní Bečva	11
2.1 Politicko-administrativní charakteristika	11
2.2 Historie Horní Bečvy	11
2.3 Významné osobnosti Horní Bečvy.....	12
2.3.1 Jaroslav Bártek	13
2.3.2 Msgre. Metoděj Kubáň.....	13
2.4 Tradice na Horní Bečvě.....	15
2.4.1 Svatba	15
3 Dechová kapela Horňané	18
3.1 Historie dechové kapely Horňané	18
3.2 Kapelníci	20
3.2.1 Jan Bambuch	20
3.2.2 Jan Křenek.....	22
3.2.3 Cyril Křenek.....	23
3.2.4 Cyril Křenek.....	25
3.2.5 Miroslav Křenek.....	26
3.2.6 Cyril Křenek.....	27
3.2.7 Antonín Machálek	28
3.2.8 Josef Blinka	29
3.2.9 Jan Blinka.....	30
3.3 Současnost dechové kapely Horňané	31
3.3.1 Pravidelné aktivity.....	31
3.3.2 125. výročí kapely	32
3.3.3 Křest CD <i>Zdar a nátisk</i>	33

3.4	Současní členové kapely a jejich obsazení.....	34
4	Rozhovory s pamětníky a současnými členy dechové kapely Hornané.....	35
4.1	Osobní rozhovor s Miroslavem Růčkou.....	35
4.2	Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem	37
4.3	Osobní rozhovor s Josefem Blinkou	40
4.4	Osobní rozhovor s Janem Blinkou	46
4.5	Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem.....	48
	Závěr	53
	Použitá literatura	54
	Přílohy.....	58
	Seznam příloh	
	Anotace	

Úvod

Dechovou hudbu jsem dříve aktivně nevyhledávala. Svůj postoj jsem přehodnotila po seznámení s Horňany. Tato dechová kapela mě natolik zaujala, že jsem se rozhodla vypracovat tuto bakalářskou práci. Kapela byla založena v roce 1890, má tedy již mnohaletou tradici, která však doposud nebyla uceleně zpracována. To mě motivovalo o této kapele zjistit více.

Má práce je rozdělena do čtyř kapitol. První kapitola bude pojednávat o vzniku dechové lidové hudby a jejím uplatnění na našem území. Dále se v ní zaměřím na významné osobnosti v dechové hudbě, které mi pro tuto bakalářskou práci přijdou zajímavé. Jsou to Jan Pelár, Karel Vacek a Jaromír Vejvoda. Ve druhé kapitole se budu věnovat historii Horní Bečvy a významným osobnostem narozeným v této obci, jako byli brigádní generál Metoděj Kubáň, který zemřel v koncentračním táboře Dachau, nebo kronikář Jaroslav Bártek. Dále v této kapitole popíši tradiční valašskou svatbu. Ve třetí kapitole, která je rozdělena na několik podkapitol, se budu zabývat samotnou kapelou Horňané. V první části se budu věnovat vzniku a historii kapely, včetně všech kapelníků, kteří doposud v kapele působili. Dále se zaměřím na Jana Blinku, současného kapelníka, který je na tomto postu od roku 2015. Druhá část popíše současnost dechové kapely. V této podkapitole se bude nacházet soupis pravidelných aktivit a akcí, kterých se dechová kapela účastní. Dále v ní bude popsáno 125. výročí kapely, křest CD Zdar a nátisk s hostující kapelou Moravankou a seznam členů kapely včetně dechového obsazení. V poslední kapitole se budou nacházet rozhovory s pamětníky a současnými členy dechové kapely Horňané.

Hlavním cílem mé práce je podat ucelený obraz o historii, vývoji a současnosti dechové kapely Horňané. To vše na základě bádání v archivech, prostudování literatury a rozhovorů s pamětníky a současnými členy kapely.

1 Dechová hudba

1.1 Vznik hudebních dechových nástrojů

Počátky hudby lze datovat do období paleolitu (doba kamenná). Samozřejmě se nejednalo o hudební nástroje, které máme dnes, ale byly to různé kusy dřívěk, kameny nebo kosti. Ohledně sekce dechových nástrojů již vědci dokázali, že v dobách neolitu (mladší doba kamenná) lidé používali různé kamenné, kostěné či dřevěné nástroje, které byly duté a byly opatřeny dírkami.

Započalo to v Číně, kde začaly vznikat zhruba v 7. století př. n. l. první tónové soustavy, z nichž nejznámější je pentatonika. Jednalo se o pět tónů s určitou vzdáleností od sebe, kdy intervaly mezi sousedními tóny byly větší jak jeden tón. Toto ladění má např. *Panova flétna*.¹

U jiných starověkých východních národů bylo ve středu hudebního dění náboženství. Oslavování bohů a bohyň zasvěcených lovu, lásce, plodnosti nebo kráse velmi často končilo vytržením z přítomnosti ostatních členů. Často bylo doprovázeno právě vábnými a líbeznými zvuky linoucími se z rohů, kovových trompet nebo šalmajových dechových nástrojů.

O století později přispěli velkou měrou k rozvoji hudby Řekové. Hudební nástroje využívali při doprovodu dramát nebo sportu. Opakem Řeků byli Římané, kteří hudební nástroje využívali spíše ve vojenském duchu.²

Dechové nástroje se postupem času čím dál více zdokonalovaly a upravovaly. K nim samozřejmě přibývaly nástroje nové. Velký posun pro sekci žesťových nástrojů přišel po roce 1800 vznikem klapkových ventilů. Těmi nejznámějšími, používanými dodnes, jsou tzv. otočný a Périnetův ventil.³

1.2 Předchůdci dechových kapel a orchestrů a jejich působení na českém území

V průběhu 13. století se mezi venkovany a měšťany vytvářela specifická hudební kultura. Důvodem byla větší hustota osídlení měst oproti venkovu. Tím také vznikaly možnosti k hudební produkci, proto se směr většiny hudebníků stácel právě do měst či na zámecké dvory. Větší počty trubačů se seskupovaly do početnějších hudebních skupin. Dalo by se říci,

---

¹ Panova flétna (též sirinx) je dechový hudební nástroj. Skládá se z rákosových, třtinových, bambusových nebo dřevěných píšťalek seskládaných vedle sebe do jedné řady.

² KOUKAL, Milan. *Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby*. Praha: Slovart, c2007. ISBN 978-80-7209-909-2.

³ ŠKARDA, Jan. *Vývoj lidové dechové hudby*. Bakalářská práce. [online], [cit. 5.2.2021]. Brno: JAMU, 2014. Dostupné z: https://is.jamu.cz/th/vepu1/Bakalarska_prace.pdf.

že se jednalo o předchůdce orchestru. Tato tělesa pak hrávala na královských dvorech nebo různých slavnostech a byla tím velice oblíbená.

Období renesance přineslo zdokonalení a novinky v hudební oblasti. Docházelo zde k vynalézání a zdokonalování dechových nástrojů a hudbu začali hudebníci zapisovat tzv. *tabulaturou*.⁴ Dalším velkým seskupením byla armáda, která hudbu využívala během bojů. Pro nás nejznámější je píseň *Ktož jsú boží bojovníci*.⁵

Od druhé poloviny 16. století již byly na zámeckých dvorech stále hudební soubory. „*Prvenství mezi stálými šlechtickými kapelami získal proslulý rod Rožmberků. Čeští i němečtí muzikanti v jeho službách muzicírovali nejprve na zámku v Českém Krumlově (1552 – 1602), potom přešli do Třeboně. S povolením vrchnosti mohli hrát i mimo zámek jako městská kapela.*“⁶ Po této kapele byly v Čechách v 18. století i jiné významné orchestry, které působily na zámeckých dvorech. Jednalo se především o kapely na zámeckých dvorech rodu Černínů, Thun-Hohensteinů, Morzinů a v neposlední řadě kapela rodu Lobkovic, jenž hrála až do 19. století. Dále byly kapely na zámku Náměšť nad Oslavou, zámek Valtice či zámek Telč.⁷

Po Českém národním obrození nastala změna a hudební tělesa se přemísťovala ze zámeckých dvorů do měst a na venkov, kde mohla obveselovat posluchače při plesech a venkovských zábavách. Díky tomuto uvolnění si města začala zakládat své vlastní kapely, kterých postupem času velmi rychle přibývalo.⁸

1.3 Významné osobnosti v oblasti dechové hudby

V této kapitole se budeme zabývat významnými osobnostmi dechové hudby, protože to považujeme za důležité pro uvedení do problematiky dechových hudeb. Jedná se o hudebníky, kteří psali skladby pro dechové kapely nebo si sami založili svou kapelu či orchestr. Tímto způsobem pak značnou měrou ovlivnili vývoj dechové hudby na našem území, ale také dechovou kapelu *Horňané* a její repertoár.

---

⁴ Tabulatura – místo not se zapisují hmaty na nástrojích. V dnešní době se takto zapisují hmaty ve hře na kytaru.

⁵ Znamý chorál z husitské doby, kterým husité zahnali křižáky ještě před bitvou.

⁶ KOUKAL, Milan. *Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby*. Praha: Slovart, c2007. ISBN 978-80-7209-909-2.

⁷ KOUKAL, Milan. *Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby*. Praha: Slovart, c2007. ISBN 978-80-7209-909-2.

⁸ ŠKARDA, Jan. *Vývoj lidové dechové hudby*. Bakalářská práce. [online], [cit. 5.2.2021]. Brno: JAMU, 2014. Dostupné z: https://is.jamu.cz/th/vepu1/Bakalarska_prace.pdf.

1.3.1 Jan Pelár

Jan Pelár (též Pellar) se narodil 25. 5. 1844 v Hošťálkové do evangelické rodiny hostinského a hudebníka Pavla Pelára. Po dokončení evangelické školy se údajně vyučil na řezníka.

Po svatbě s Rozálií Žambochovou, se kterou měl celkem 4 děti, se přestěhovali do Malé Bystřice. Zde se Pelár živil jako hospodský až do roku 1881, kdy se s rodinou přestěhoval do Bystřičky. Tam si otevřel obchod se smíšeným zbožím. V letech 1888 až 1891 měl pronajatý hostinec v obci Růžďka, kde také se svou rodinou bydlel v domě č.p. 124.

V roce 1892 se zúčastnil Národopisné výstavy na Vsetíně a o tři roky později v roce 1895 Národopisné výstavy Československé v Praze. Od tohoto roku až do své smrti byl povoláním hudebník. Ještě než absolvoval Národopisné výstavy, hrával na dědinách, svatbách nebo hasičských slavnostech. Jako hudebník s živností se s kapelou zúčastnil mnoha koncertů, ale i nadále hrával v hostinci v Malé Bystřici.⁹

Jan Pelár byl považován za posledního ze starosvětských muzikantů ze vsetínské oblasti. Ve své době byl nejproslulejším lidovým muzikantem Valašska, též byl vynikajícím klarinetistou. Dne 10. 1. 1907 zemřel v Brňově a byl pochován bez doprovodu hudby na evangelickém hřbitově v Pržně.¹⁰

1.3.2 Karel Vacek

Karel Vacek se narodil 21. 3. 1902 truhláři a vyhledávanému houslistovi v Liberci do domu č.p. 12 v Perlové ulici.¹¹ V roce 1910 se rodina Vackova přestěhovala do Prahy. Zde mladý Karel nastoupil do učení k firmě, která obchodovala s klavíry a gramofony. Už v té době ovládal hru na několik nástrojů (klavír, housle a hoboj).

Při příchodu první světové války se rodina opět stěhovala do Vysokého Veselí u Jičína, kde si Vacek našel práci v továrně na cikorky.¹² Zde Karel začal s prvními skladatelskými pokusy, které hrála místní kapela při zábavách. Dalším krokem k hudbě pro Karla Vacka bylo také působení u vojenské kapely po dobu 5 let. Po odchodu do civilu v roce 1924 se vrátil do Prahy, kde se s hudbou setkal ještě podrobněji. Nejprve hrál s cirkusovou kapelou, se kterou se roku 1925 účastnil zájezdu do Francie. Po návratu hrál v orchestru kina Lucerna. Odtud ho

---

⁹ JANUŠOVÁ, Martina. *Jan Pelár, muzikant, jenž by neměl být zapomenut* [online]. Praha, 2016 [cit. 15.12.2020]. Dostupné z: file:///C:/Users/vacko/Downloads/DPTX_2014_2_11260_0_419900_0_163888.pdf. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Katolická Teologická fakulta, Ústav dějin křesťanského umění.

¹⁰ Informace o osobnostech regionu. *Masarykova veřejná knihovna Vsetín* [online]. © 2008-17 [cit. 15.12.2020]. Dostupné z: <https://www.mvk.cz/knihovna-online/regionalni-osobnost/?o=197-Jan-Pel%C3%A1r>.

¹¹ DORUŽKA, Lubomír. *Karel Vacek*. 2., dopl. vyd. Praha, 1984.

¹² Pražený drcený kořen čekanky, používán jako náhražka kávy

k sobě přetáhl ruský židovský emigrant David Stoljarovič do svého jazzového orchestru. V roce 1928 se oženil se svou sestřenicí Julií Riegrovou, s níž měl celkem dvě děti. Velkým mezníkem jeho hudební aktivity bylo působení v kvintetu *Melody Boys*, kde naplno rozvinul své skladatelské nadání. V té době také vznikly jedny z prvních slavných skladeb – *Cikánka* (1931), *Dříve než se rozloučíme* (1935), které byly velmi rychle známy téměř po celém světě.¹³

Před začátkem války vedl svůj vlastní orchestr v Praze a Zlíně. Svůj talent i nadále rozvíjel soukromým doučováním u různých učitelů hudby. Karel Vacek zemřel v Praze 18. 8. 1982 ve věku 80 let.

Z jeho velmi obsáhlého repertoáru můžeme znát alespoň ty nejznámější melodie, jako byly *Čtyři páry bílejších koní*, *Cikánko ty krásná*, *Nikdy se nevrátí pohádka mládí*, *Hú a hú*, *Až se jednou potkáme*, *Panenko modrooká* nebo *Zůstaň s námi, muziko česká*.¹⁴

1.3.3 Jaromír Vejvoda

Jaromír Vejvoda byl český hudební skladatel a kapelník, autor polky *Škoda lásky*, která se proslavila po takřka celém světě.

Narodil se 28. 3. 1902 ve Zbraslavi u Prahy do muzikantské rodiny s kapelou. V šesti letech se Jaromír začal učit hrát na housle, ve 14 letech si k houslím přibral ještě hru na křídlovku. Po návratu z vojenské služby v roce 1924 po svém otci přebíral kapelnictví rodinné kapely s názvem *Vejvodova kapela*.

Jeho první zkomponovanou skladbou se stala *Modřanská polka* (pozdější název z roku 1929 již zmiňovaná *Škoda lásky*).¹⁵ Za dob komunismu se Vejvoda jen náhodou vyhnul tzv. lágru. Špatnou zprávou pro něj byla emigrace jeho textaře Vaška Zemana do Kanady, proto se spousta jeho písní hrála s předělaným textem.

Jaromír Vejvoda zemřel 13. 11. 1988 ve svých 86 letech a pochován je na Zbraslavském hřbitově.¹⁶

Za svůj život pro Vejvodovu kapelu napsal celkem 82 skladeb. Mezi ty nejznámější se řadí již zmiňovaná *Škoda lásky*, *Kdyby ty muziky nebyly*, *Až se jednou potkáme*, *Až do rána bílého*, a další.

---

¹³ Karel Vacek [online]. Public4u, © 2000 - 2020 [cit. 16.12.2020]. Dostupné z: <https://www.jizerky.cz/dr-cs/23796-vacek-karel.html>.

¹⁴ 100 let Karel Vacek [online]. 2002 [cit. 16.12.2020]. Dostupné z: <https://www.jizerky.cz/dr-cs/23796-vacek-karel.html>.

¹⁵ OSTREŽÍ, Stanislav. *Jaromír Vejvoda král české polky*. Praha: BärenreiterEditio Supraphon, 1995. ISBN 80-7058-327-4.

¹⁶ KOUKAL, Milan. *Sága rodu Vejvodů: jazzman s polkou v krvi*. [Praha]: Petrklíč, [2005?]. Osobnosti. ISBN 80-7229-115-7.

2 Horní Bečva

2.1 Politicko-administrativní charakteristika

Obec Horní Bečva se nachází 12 km východně od Rožnova pod Radhoštěm ve Vsetínském okrese (Zlínský kraj). Leží v chráněné krajinné oblasti Beskydy po obou březích horního toku Rožnovské Bečvy, která odděluje Vsetínské vrchy od Beskyd. V Horní Bečvě můžeme nalézt pramen Rožnovské Bečvy, která svou cestu začíná pod nejvyšší horou Vysoká (1024 m), nejvyšším bodem obce a zároveň nejvyšší horou Vsetínských Beskyd. V obci se dále nachází kostel sv. Jana a Pavla, jenž se nese v barokním stylu a patří mezi nejstarší památky Horní Bečvy. Postaven byl v roce 1792 a k jeho vysvěcení došlo 23. 5. 1802. Současným starostou obce je Bc. Rudolf Bernát. Ve znaku obce můžeme vidět křídla a hlásnou troubu, které znázorňují Archanděla Gabriela. Dále je ve znaku korunka, která značí dřívější područí panství Kinských, a jako poslední jsou ve znaku znázorněny kopce, které nám ukazují horskou obec.¹⁷ Počet obyvatel v obci Horní Bečva k 31. 12. 2019 činí 2455 obyvatel.¹⁸

2.2 Historie Horní Bečvy

Původně byl prostor Dolní, Prostřední a Horní Bečvy nazýván Zadní Hory. Za svůj vznik vděčí obec Horní Bečva především pasekářské činnosti obyvatel Rožnova, Hážovic a Tylovic, kteří patřili do panství Meziříčského a Rožnovského. V roce 1549 jej koupil Vilém ze Žerotína od Jana Bohatého z Pernštejna. Žerotínové panství drželi až do roku 1815, kdy jej od nich posléze odkoupil rod hrabat Kinských. Na přelomu 16. a 17. století bylo území dnešních Bečev nazýváno Bečva či Bečvice. K roku 1591 je uveden název Bečva, v roce 1602 Bečvice a roku 1629 se hovoří o Velké Bečvě. Osídlení Velké Bečvy rychle vzrůstalo. Pravděpodobně k tomu přispěly i události třicetileté války, kdy v těchto místech hledali útočiště uprchlíci před válečnými hrůzami. Mezi lety 1629-1635 byla obec Velká Bečva rozdělena na dvě vsi – Dolní Bečva a Horní Bečva.¹⁹ V roce 1676 bylo v Horní Bečvě 103 usedlostí s 1385 obyvateli.²⁰

---

¹⁷ POLÁCHOVÁ, Jana, Tereza BÁRTKOVÁ, Zuzana KAŇÁKOVÁ, Karel Jan MALINA a Jan ŠKRAŇKA. *Horní Bečva: průvodce do kapsy*. Horní Bečva: Obec Horní Bečva, 2019. ISBN 978-80-270-4679-9.

¹⁸ Veřejná databáze. *Český statistický úřad* [online]. Praha: ČSÚ, 1969 [cit. 14.11.2020]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/>.

¹⁹ BÁRTEK, Jaroslav. *Kronika našeho rodu*. Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm, 2009. ISBN 978-80-254-3523-6.

²⁰ POLÁCHOVÁ, Jana, Tereza BÁRTKOVÁ, Zuzana KAŇÁKOVÁ, Karel Jan MALINA a Jan ŠKRAŇKA. *Horní Bečva: průvodce do kapsy*. Horní Bečva: Obec Horní Bečva, 2019. ISBN 978-80-270-4679-9.

Všichni tito usedlíci byli označováni jako chalupníci a někteří z nich pobírali roku 1669 tzv. lhotu (nemuseli platit paseční plat).

V dobách 18. století vedla přes Prostřední a Horní Bečvu a horu Vysoká obchodní cesta do Uher. Nebyla v dobrém stavu a nebyla využívána často. Horní Bečva byla do roku 1732 součástí rožnovské farnosti, avšak od roku 1732 spadala pod kostel na Hutisku. V roce 1775 bylo na Horní Bečvě nejméně 114 číslovaných domků – vyplývá to z Josef. katastru.

Roku 1791 byla v obci vybudována škola a kostel zasvěcen sv. mučedníkům Janu a Pavlovi. Tato událost měla pro obec rozhodující význam. Tímto krokem bylo potvrzeno, že právě v těchto místech se bude nacházet střed obce.

Na podzim roku 1848 postihla obec epidemie břišního tyfu, na který zemřelo mnoho obyvatel. Na přelomu 19. a 20. století byla obec Horní Bečva velice chudá. Mnohem závažnější byla chudoba u malých dětí. Již v šestém či sedmém věku dítěte dávali rodiče své ratolesti do služby. Školní docházka pro ně bylo až to poslední, co je tížilo.

V roce 1899 byl založen v obci čtenářský spolek Palacký. Hrávali ochotnické divadlo např. *Její pastorkyňa*, *Vzorný vlastenec*, *Tatínkovy juchty*, *Starí blázni* a další.

Rozvoj Horní Bečvy utlumila první, po dvaceti letech i druhá světová válka, která nejvíce zasáhla nejchudší vrstvu obyvatelstva, obzvláště dětí. Mnoho občanů, nejvíce ze samot, bylo zapojeno do odboje proti říši. V hotelu Bernkop (dnes hotel Valaška) byly vězněni občané Horní Bečvy Gestapem, které tam mělo sídlo spolu s Hitlerjugend.²¹ V ranních hodinách 4. 5. 1945 byla obec osvobozena Rudou armádou. V německých koncentračních táborech za druhé světové války zemřelo 55 občanů Horní Bečvy. Po osvobození Československa nastalo příznivé období pro obec. Prakticky vymizela nezaměstnanost, ekonomika podstatně vzrostla.²²

2.3 Významné osobnosti Horní Bečvy

V následující kapitole uvádíme dvě významné osobnosti obce Horní Bečvy, které svým životem spadaly do období druhé světové války a aktivně napomáhaly lidem v jejich nelehkých životech.

---

²¹ OBDOBÍ V LETECH 1939 – 1945. *Www.prostrednibecva.cz* [online]. Prostřední Bečva [cit. 14.3.2021]. Dostupné z: <https://www.prostrednibecva.cz/assets/media/rok-1939-1945.pdf>.

²² BÁRTEK, Jaroslav. *Kronika našeho rodu*. Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm, 2009. ISBN 978-80-254-3523-6.

2.3.1 Jaroslav Bártek

Jaroslav Bártek se narodil 8. 1. 1927 v Horní Bečvě Vincencovi a Veronice Bártkovým. Po Vánocích v roce 1940 odešel na Prostřední Bečvu ke svému švagrovi Čenku Divínovi, kde se vyučil na truhláře. Nejednou se stavěl proti zákonům, když za 2. světové války poslouchal se svým švagrem potají zahraniční rozhlas z Londýna a Moskvy nebo když nechala švagrova rodina spolu s Jaroslavem u sebe přespat v březnu 1944 čtyři sovětské vojáky. Od začátku války působil v odbojové skupině Háša, která padla do zajetí Gestapu v listopadu 1944. Poté působil v II. slovenské partyzánské brigádě Milana Rastislava Štefánika jako velitel nového družstva. V té době mu bylo 18 let.

V letech 1946 až 1948 Jaroslav Bártek sloužil jako příslušník Sboru národní bezpečnosti na stanici SNB v Malé Moravě, okr. Šumperk, kde se podílel též na odsunu Němců z pěti obcí tamního obvodu: Malé Moravy, Velké Moravy, Sklenného, Vojtíškova a Valbeřic, a dvou osad: Nové Vsi a Krondörfel. V roce 1968 byl propuštěn z armády a nastoupil k Povodí Moravy, kde pracoval až do roku 1992, kdy odešel do důchodu. Poté pracoval v Městském ústavu národního zdraví v Brně.

Sepsal rovněž knihu „*Kronika našeho rodu*“, kde se podrobně věnuje svému rodu od počátku až do současnosti. Zároveň v knize popisuje své vzpomínky na mládí, rodnou obec a na svou činnost v odbojové skupině Háša.

Momentálně je Jaroslavu Bártkovi 94 let a spokojeně bydlí ve své rodné obci Horní Bečva, kam se natrvalo vrátil v roce 2003.²³

2.3.2 Msgre. Metoděj Kubáň

Metoděj Kubáň se narodil 18. 9. 1885 v Horní Bečvě jako prvorozený syn pŕlpasekář²⁴ Josefu Kubáňovi a jeho manželce Anně Kubáňové, rozené Kožušník²⁴ové. Po ukončení základní školní docházky nastoupil v roce 1895 na gymnázium v Místku, kde v roce 1904 úspěšně odmaturoval. 8. 10. 1904 byl zapsán na studia bohoslovecké teologické fakulty v Olomouci, kterou úspěšně zakončil, a 5. 7. 1908 byl vysvěcen na kněze. V září 1908 nastoupil v civilní duchovní správě do Bergstadtu a 1. 5. 1909 byl jmenován polním kurátorem v záloze. Odtud byl převelen 1. 11. 1909 do Frankštátu u Šumperka.

Za první světové války nastoupil 2. 8. 1914 službu v rakousko-uherské armádě jako polní kurát v záloze. Nejprve byl přidělen k záložní nemocnici č. 6 v Olomouci, odkud byl po

---

²³ BÁRTEK, Jaroslav. *Kronika našeho rodu*. Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm, 2009. ISBN 978-80-254-3523-6.

²⁴ Majitel menšího kusu paseky.

krátké době přeložen jako duchovní správce polní epidemiologické nemocnice č. 2/1 (později přejmenována na č. 102), s níž působil na ruském, srbském a albánském bojišti. Během tohoto působení se nakazil černými neštovicemi a později tropickou malárií. Díky péči a předešlému výbornému tělesnému stavu tyto těžké nemoci přežil. Po vyléčení se stal 5. 7. 1917 duchovním správcem záložní nemocnice č. 1 v Těšíně. Zde mu byla také udělena nejméně 3 rakousko-uherská vyznamenání – Řád Františka Josefa 5. třídy, dále Záslužný kříž pro duchovní 2. třídy s bílo-červenou stuhou za válečné zásluhy a Čestný odznak za zásluhy o Červený kříž 2. třídy s válečnou dekorací.

Po vzniku ČSR sloužil Kubáň v Moravské Ostravě. Díky svým skvělým znalostem polštiny, slovenštiny a orientaci v tomto prostředí byl v listopadu 1918 vyslán na tajnou misi do Žiliny, kde měl navázat kontakty s místní posádkou a zároveň zjistit, jak se tamní situace vyvíjí.

Na začátku prosince 1918 mu bylo sděleno, že už není dále potřeba jeho služeb, jelikož byl vojenským knězem, a 16. 12. 1918 nastoupil jako kaplan v Hranicích na Moravě. V červnu 1919 se vrátil opět do armády jako vojenský duchovní v posádkové nemocnici v Brně. Ještě v ten rok odešel na Slovensko, kde působil u posádkového velitelství v Žilině po dobu téměř 10 let. Rovněž tam byl členem ochotnického a hudebního kroužku *Tyl*, se kterým nacvičil drama *Jánošík*.

Od roku 1929 do poloviny roku 1934 působil v Josefově jako duchovní správce 4. pěší divize. Kromě činnosti vojenského duchovního působil Metoděj Kubáň v Josefově i v Hradci králové i v civilní duchovní správě a podílel se na organizování církevních slavností. V únoru 1935 přebral funkci generálního vikáře československé branné moci. O 4 měsíce později, 1. 6. byl povýšen do hodnosti plukovníka duchovní služby a dne 23. 8. 1938 jej prezident republiky jmenoval generálem duchovní služby.

Za nacistické okupace opět prokázal své vlastenectví, když se v březnu 1939 zapojil do odboje v Obráně národa. V průběhu tohoto odboje byl v kontaktu s Josefem Bílým i tehdejšími předsedou protektorátní vlády, divizním generálem Aloisem Eliášem, jenž byl jednou z vedoucích osobností domácího odboje. Od léta 1939 začal pravidelně navštěvovat svou rodinu v Beskydech, rovněž v srpnu navštívil opět Horní Bečvu, kde se setkal se svou sestřenicí a jejími potomky.

27. 8. 1940 byl na základě udání pátera Josefa Hassana zatčen pro údajnou urážku německé branné moci a vězněn v Budyšíně v Německu. Po odpykání trestu byl generál Kubáň převezen zpět do Prahy a držen ve věznici na Pankráci. Na začátku roku 1942 byl převezen do terezínské Malé pevnosti. 13. 2. stejného roku byl převezen do koncentračního tábora

Dachau v Německu, kde mu bylo uděleno číslo vězně, konkrétně 29.214. Hladový a nemocný byl s ostatními honěn každý den po appelplacu²⁵, kde musel vyvážet sníh. Jelikož těžce onemocněl a dostal průjem, jeho zdravotní stav se velice rychle zhoršil. Nepřispěla k tomu ani krádež jeho lžice, kterou mu ukradl jeden z vězňů. Generál Kubáň za to byl zbit do spánků a zcela zmrzačen. Poté už nebyl schopen práce, na appelplac byl voděn svými spoluvězni a 5. 3. 1942 zemřel. 27. 9. 1945 byl Msgr. Metoděj Kubáň posmrtně vyznamenán Štefánikovým pamětním odznakem I. stupně. Zároveň mu byla 27. 10. 1946 v Josefově odhalena pamětní deska. Jeho symbolický hrob je umístěn v pevnostním hřbitově v Josefově.²⁶

V kostele sv. Jana a Pavla v Horní Bečvě lze najít pamětní desku Msgr. Metoděje Kubáně. Na počest všech olomouckých kněží pronásledovaných a umučených v koncentračních táborech byla v říjnu 2020 v kostele Horní Bečvy uskutečněna výstava s názvem „*A kdo Vás zabije...*“.

2.4 Tradice na Horní Bečvě

Tato kapitola obsahuje jednu z tradic Horní Bečvy. Každá obec má své tradice. Některé jsou stejné, jiné se po dobách mění. Tak tomu je i v obci Horní Bečva. Popíšeme si základní tradici, která souvisí i s kapelou *Horňané*.

2.4.1 Svatba

Svatba je obvykle slavnostní slib manželství, ve většině případů před Bohem. V dnešní době se už svatby na Horní Bečvě (případně na celém Valašsku) zdaleka neliší od svateb v jiných částech České republiky. Vždy tomu tak ale nebývalo. Ještě před první světovou válkou byly svatby v této obci v mnohém jiné, než jaké tam jsou dnes. Proto si tuto tradici více přiblížíme.

Před každou svatbou se vydal ženich v doprovodu svého otce k nevěstiným rodičům na oficiální návštěvu. Hosté se přivítali tzv. „*zhřívanicí*“²⁷ nebo pivem. Samozřejmě se nemohlo hned přistoupit k věci. Muselo se hodně „*okolkovat*“²⁸, tak to na venkově slušnost žádala. Když bylo mírně veselo, příchozí požádali nevěstiny rodiče o její ruku. Po vyřízení takovéto formality se projednaly majetkové záležitosti, např. kolik peněz hodlají dát rodiče ženichovi nebo co dají rodiče věnem nevěstě.

---

²⁵ Prostor pro nástupy ve vojenských útvech a zejména věznicích.

²⁶ STEHLÍK, Eduard. *Páter Method: životní příběh generála duchovní služby Msgr. Metoděje Kubáně*. Praha: Ministerstvo obrany - Agentura vojenských informací a služeb, 2006. ISBN 80-7278-370-X.

²⁷ Nápoj vyráběný z pálenky, karamelizovaného cukru, másla a koření – skořice, hřebíček, nové koření, ...

²⁸ Odkládat, odsouvat.

Po námluvách začala příprava na svatbu (dělala se zhruba 3 týdny před samotnou svatbou). Začali se zvat hosté. Sto nebo sto padesát hostů na svatbě nebylo na počátku dvacátého století na Valašsku nic neobvyklého. Ženich i nevěsta si vybrali své „družby“ (starší bratr nebo jiný příbuzný, který obchází domy a zve na svatbu hosty). Hospodyně potom vysílaly do domku nevěsty nebo ženicha svá děvčata s košem másla, mléka, tvarohu, vajec nebo i peněžním obnosem. V příštích dnech se do nevěstiny chalupy sezvaly kmotřičky, které pomáhaly vařit a péct koláče, pečivo a maso na svatbu.

V den svatby si nastávající ženich oblékl naškrobenou svatební košili, šaty ušité pro tuto slavnost a nové boty. Poté v chalupě spolu s muzikanty zasedli ke snídani. Po snídani muzikanti zahráli první svatební píseň „*O svatém Theofilovi*“ a potom odešli průvodem k nevěstinu domku. V průběhu cesty narážel průvod v čele s muzikanty na překážky v podobě „šancování“ (Chlapci z dědiny, kteří měli různé masky, drželi provaz natažený přes ulici a vybírali do klobouku peníze od každého svatebčana. Po vybrání provaz odstranili).²⁹

Když průvod došel k nevěstinu obydlí, vešel dovnitř, kde už na ženicha čekala převlečená „*stará roba*“, celá neupravená s pomalovanou tváří. Ženich musel dát převlečené ženě nějaké peníze a teprve potom přivedl otec pravou nevěstu nastrojenou v novém svatebním hávu. Poté opět všichni usedli ke stolům k další snídani.

Po snídani vyrazil celý průvod do kostela. Před kostelem muzika zahrála píseň „*Ty bečvické zvony*“. Po zahrání písně začal svatební obřad, kde byli ženich s nevěstou oddáni.

Jakmile se svatba vyhrnula z kostela, šli se novomanželé na hřbitov pomodlit u svých předků. Po tomto rituálu všichni svatebčané odešli do hostince, kde se konala obvyklá taneční zábava, kterou měli na starost muzikanti. Poté se zasedlo ke stolům, jedly se vdolky a pilo bílé i červené víno.

Při západu slunce se svatba přesunula do nevěstiny chalupy, kde už byla přichystaná svatební hostina. Před první světovou válkou se svatební hostina skládala z osmi nebo devíti chodů, např.: pohanková kaše, skopový guláš, hovězí maso s křenovou omáčkou, slepičí polévka s nudlemi, maso s rýží, maso v tmavé omáčce, řízky či moravská klobása se zelím. Jako moučník byla předkládána cukrovaná pšeničná kaše politá máslem. Po jídle se ještě nechal kolovat klobouk, do kterého každý hodil nějaký peníz, a pak už vzdálenější hosté putovali domů.

---

²⁹ Osobní rozhovor s Miroslavem Růčkou, Dolní Bečva, 10. 10. 2020.

Po odchodu hostů domů se ještě dělalo tzv. čepení nevěsty (rituál, kdy se ze svobodné dívky stává vdaná žena). To vše se provedlo za zpěvu nevěstinych družiček. Tímto byla valašská svatba ukončena.³⁰

Takto vypadala valašská svatba ještě před první světovou válkou. Dnes už se od spousty zvyků upustilo nebo některé upadly v zapomnění. Nezapomnělo se ale na spoustu lidových písní, které muzikanti při svatbách hrají.

---

³⁰ KUBÁŇ, Jan. *Kouzlo Valašska: valašská svatba na Horní Bečvě: národopisná črta zvyků, písní a nápěvů*. Praha: Triton, 2000. ISBN 80-7254-139-0.

3 Dechová kapela Horňané

Dechová kapela *Horňané* působí v obci Horní Bečva již okolo 130 let. Základ této kapely tvoří hudebníci pocházející z Horní Bečvy. Jedná se o dospělé muže a ženy různého věku, kteří na zkoušky dechové kapely pravidelně dojíždí. S *Horňany* spolupracují dechové kapely z okolních vesnic a navzájem si pomáhají. Stávajícím kapelníkem je od roku 2015 Jan Blinka.

3.1 Historie dechové kapely Horňané

Dechová kapela *Horňané* byla založena v roce 1890. Přesnější datum bohužel není známo, stejně jako není znám hlavní zakladatel kapely. Jejím prvním kapelníkem byl Jan Bambuch, který kapelu vedl do roku 1897. Po něm přebírají kapelnické řemeslo sourozenci Jan a Cyril Křenkovi. Tam začíná rodinná tradice, ve které se předávala funkce kapelníka z otce na syna a která trvala do 80. let 20. století. Tehdy sedmičlennou kapelu vedli do roku 1917. V tentýž rok převzal kapelu Cyril Křenek (syn Cyrila Křenka st.). Dechovou kapelu vedl až do roku 1954 a po předání kapely svému synovi působil v kapele dále jako řádný hudebník.³¹ Za jeho vedení se kapele neříkalo *Horňané*, jak je tomu dnes, ale říkalo se jí *Křenkova dechová kapela*.³² V té době měla 9 – 12 členů. V roce 1954 kapelu převzal Miroslav Křenek, který na postu kapelníka zůstává do roku 1982. Po něm se stává kapelníkem jeho o 20 let mladší bratr Cyril Křenek. V 80. letech 20. století hrají *Horňané* ve spojení s dechovou kapelou z Prostřední Bečvy ve třicetičlenném obsazení pod taktovkou Jindřicha Dořičáka a Jana Starůstky. Po nich kapelu přebírá Antonín Machálek. V roce 2004 se kapely ujímá nová rodová větev, tedy rod Blinků, v tento rok konkrétně Josef Blinka, který měl kapelu pod svou taktovkou do roku 2015, a kapela se za jeho působení jmenovala *Dechová kapela Jožky Blinky z Horní Bečvy*. Posledním a zároveň současným vedoucím kapely se stává Jan Blinka a s ním se vrací i název kapely *Horňané*.³³

Jelikož se kronika Horní Bečvy začala psát až v roce 1918, nemáme od data založení po datum první světové války doloženy ani zjištěny žádné zmínky o kapele, kromě jmen kapelníků a doby jejich působení. Pokud ale přihlédneme k její činnosti po roce 1918,

---

³¹ DOBEŠ, Václav. Historie dechové hudby. *Horňané* [online],[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: <http://hornane.cz/historie.php>.

³² BÁRTEK, Jaroslav. *Kronika našeho rodu*. Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm, 2009. ISBN 978-80-254-3523-6.

³³ BÁRTEK, Jaroslav. *Kronika našeho rodu*. Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm, 2009. ISBN 978-80-254-3523-6.

můžeme soudit, že se také podílela na májových průvodech, svatbách, pohřbech a všelijakých oslavách, jako tomu bylo i po začátku zapisování kronik.

Po roce 1918 se již v kronikách obce objevují zmínky o kapele nebo kapelnících. První zmínkou je Májový projev z roku 1929, kde je stručně popsán průvod v čele s kapelou, který vyšel z Dolní Bečvy, přes Bečvu Prostřední až na Bečvu Horní, kde u Lip Svobody promluvil tajemník Tučný z Moravské Ostravy. O rok později, přesně 7. března 1930, proběhla oslava 80. narozenin prezidenta Masaryka, při které vyhrávala místní kapela, opět u Lip Svobody.³⁴ Každý rok, téměř pravidelně, hrávali *Horňané* při májových průvodech, hodech, svatbách a pohřbech.

24. 5. 1934 kapela hrála v čele lampionového průvodu při volbě prezidenta Masaryka, který trval tři čtvrtě hodiny. Jak se můžeme dočíst v kronice: „*Obrovská účast 2.000 obyvatel dokumentovala lásku k presidentovi a republice.*“ Z toho lze usoudit, že byl prezident T. G. Masaryk v obci velice oblíben. Dále hrála kapela při odvozech mladíků na povinnou vojenskou službu. Brancům hráli pěkné národní písně i písně valašské.³⁵

Ze zápisů Jaroslava Bártka v jeho knize *Kronika našeho rodu* se můžeme dočíst o Křenkově kapele v souvislosti se svatbou Bedřicha Kubiše a Františky Vojkůvkové ze dne 24. 7. 1944: „*V sobotu ráno přišla na Potok Křenkova dechová kapela. Malá hostina svatebčanů z ženichovy strany se zapila valašskou zhrívanicí, která nesměla chybět na žádné svatbě, na žádných křtinách.*“³⁶

26. 5. 1945 byl na Horní Bečvě oslaven svátek míru v průvodu v čele s kapelou *Horňané*, který: „*prošel vesnicí od přehrady na sportovní hřiště.*“³⁷

V roce 1946 hrála místní dechová kapela při poutích. První pouť se konala 5. 7. 1946 na Hlavatou, druhá 6. 7. při které šli pěšky do Frýdku, 25. 8. se šlo na Svatý Hostýn a 7. 9. 1946 se konala pouť v Příboru, na kterou s *Křenkovou kapelou* putovalo asi 240 osob.³⁸

V roce 1947 v obci probíhalo svěcení opraveného kostela, při němž vyhrávaly dvě kapely – vojenská kapela z Kroměříže a *Křenkova kapela*.³⁹

28. 10. 1957 se kapela *Horňané* zúčastnila oslav 40. výročí Velké říjnové socialistické revoluce. Opět šli v čele lampionového průvodu k pomníku padlých hrdinů, kde lidé společně položili věnec. U pomníku kapela zahrála československou a sovětskou hymnu. O 4 roky

---

³⁴ AO Horní Bečva II. SOKA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv. Č. 558, karton 253.

³⁵ MNV Horní Bečva. SOKA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv.č. 19, karton II.

³⁶ BÁRTEK, Jaroslav. *Kronika našeho rodu*. Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm, 2009. ISBN 978-80-254-3523-6.

³⁷ MNV Horní Bečva. SOKA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv.č. 19, karton II.

³⁸ Osobní archiv Jana Blinky.

³⁹ Osobní archiv Jana Blinky.

později 11. června 1961 se kapela zúčastnila průvodu Mezinárodního dne dětí. Ve shrnutí z roku 1963 v kronice můžeme zjistit, že bylo v tento rok uspořádáno: „28 tanečních zábav, část z nich provázeno kulturními vložkami.“ Z tohoto zápisu lze usuzovat, že se kapela již v té době zapojovala do tanečních zábav, popřípadě plesů, jako tomu je i v současné době.

Kapela *Horňané* hrála, k našemu překvapení, i při volbách do místního národního výboru v roce 1964. Ve stejný rok, 1. května, byl uskutečněn májový průvod v Rožnově pod Radhoštěm. Kapela hrála z rána ve středu vesnice. O rok později proběhl májový průvod ve stejném stylu.⁴⁰

V kronice MNV Horní Bečva 21 se můžeme dočíst pouze o májových průvodech v čele s kapelou *Horňané*, pravidelně od roku 1971 do roku 1973.⁴¹

17. 1. 1976 se na Horní Bečvě konaly hody, při nichž vyhrávala *dechová kapela Miroslava Křenka*.⁴²

3.2 Kapelníci

V této kapitole se budeme věnovat jednotlivým kapelníkům kapely *Horňané*. Nutno podotknout a uvědomit si, že se u starších kapelníků nebude psát přímo o jejich kapelnické činnosti, nýbrž o jejich průběhu života, rodinách, práci, potomcích, apod., jelikož k nim nejsou dostatečné archivní materiály a dá se k nim čerpat zejména z matričních zdrojů. Obsah textu k nim je tedy velice individuální. U mladších kapelníků již budeme čerpat z rozhovorů pamětníků a členů kapely, proto k nim bude i více informací o jejich kapelnické činnosti.

3.2.1 Jan Bambuch

Jan Bambuch se narodil 11. 5. 1841 v Horní Bečvě Rosině a Janu Bambuchovi do domu č.p. 70.⁴³ Ještě v ten den byl pokřtěn.⁴⁴ V Horní Bečvě měl trvalé bydliště, měl českou národnost a patřil do římskokatolické církve. V průběhu svého života vlastnil polní hospodářství. Jako svůj vedlejší výdělek měl kamenické řemeslo s postavením tovaryš. Uměl číst i psát.⁴⁵

---

⁴⁰ MNV Horní Bečva. SOKA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv.č. 20, karton II.

⁴¹ MNV Horní Bečva. SOKA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv.č. 21, karton II.

⁴² Osobní archiv Jana Blinky.

⁴³ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2237. z let 1832 – 1847. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁴⁴ Pokud se novorozenec porodní bábě či jiným přihlížejícím nezdálo zcela zdravo, dávalo se pokřtít v den porodu, aby bylo pod ochranou Boží co nejdříve.

⁴⁵ Horní Bečva, Kód sady VS0208. z let 1890.MZA. *Okresní úřad Valašské Meziříčí* [online].c2021[14.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.

Jeho první manželkou byla Veronika Bambuchová (rozená Kmočková), dcera po Kateřině a Michalu Kmočkovi, domkaři z Prostřední Bečvy.⁴⁶ Měli spolu dvě dcery, Františku Bambuchovou (narozena 19. 5. 1866), která později sloužila ve Velké Bystřici, a Annu (narozena 8. 12. 1870). Ta později sloužila ve Frýdku Místku.⁴⁷

Veronika Bambuchová zemřela 20. 2. 1880 ve věku 38 let na zápal střev.⁴⁸ Přesné datum narození se nám nepodařilo dohledat. Pokud ale přihlídneme na datum úmrtí a věk, domníváme se, že se s největší pravděpodobností narodila v roce 1841.

Druhá manželka Johana Bambuchová se narodila 19. 5. 1855 v Horní Bečvě do domu č.p. 138 panu Bolfovi s manželkou. Pokřtěna byla 20. 5. 1855 v Horní Bečvě.⁴⁹ Jan a Johana Bambuchovi měli svatbu 5. 10. 1880, tedy 8 měsíců po úmrtí Veroniky Bambuchové.⁵⁰ Vlastnili pouze jednu kozu. Zde se domníváme, že nebyli příliš movití, jelikož v té době se na uživení jedné rodiny počítala jedna kráva.⁵¹ Spolu měli také dvě děti, syna Jana Bambucha (narozen 28. 3. 1885) a dceru Marii Bambuchovou (narozena 9. 9. 1890).⁵²

Johana Bambuchová zemřela 10. 3. 1919 ve věku 63 let, 9 měsíců a 19 dní. Podle zápisu v úmrtní matrice zemřela stářím. Zaopatřoval ji Jan Kolouch a pochoval farář Pavelčík.⁵³

Při druhém manželství Jana Bambucha se v roce 1890 založila dechová kapela *Horňané*, ve které byl kapelníkem od počátku až do roku 1897, kdy jeho kapelnictví přebírali sourozenci Jan a Cyril Křenkovi.⁵⁴

Jan Bambuch zemřel 31. 1. 1918 v Horní Bečvě ve věku 76 let, 8 měsíců a 20 dnů sešlostí věkem. Zaopatřoval ho Jan Strahal. Pohřeb měl 4. 2. 1918 v Horní Bečvě v domě č.p. 196 a pochoval ho farář Pavelčík.⁵⁵

---

⁴⁶ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2247. z let 1874 – 1905. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁴⁷ Horní Bečva, Kód sady VS0208. z let 1890. *MZA. Okresní úřad Valašské Meziříčí* [online].c2021[14.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.

⁴⁸ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2247. z let 1874 – 1905. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁴⁹ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2238. z let 1848 – 1872. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁵⁰ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2246. z let 1866 – 1903. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁵¹ Osobní rozhovor s Miroslavem Růčkou, 10. 10. 2020.

⁵² Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2246. z let 1866 – 1903. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁵³ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 13240. z let 1906 – 1940. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁵⁴ DOBEŠ, Václav. Historie dechové hudby. *Horňané* [online],[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: <http://hornane.cz/historie.php>.

⁵⁵ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 13240. z let 1906 – 1940. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

3.2.2 Jan Křenek

Jan Křenek se narodil 4. 7. 1857 v Horní Bečvě č.p. 213 jako první z pěti dětí Veronice Křenkové (za svobodna Michlíková) a Michalu Křenkovi, pŕlpasekáři z Horní Bečvy. Pokřtěn byl druhý den, tedy 5. 7. v Horní Bečvě.⁵⁶ Jeho hlavním vŕydělkem bylo poľní hospodářství. Vedlejším vŕydělkem bylo postavení hudebníka, které je pro nás podstatné.⁵⁷

Jeho manželka Anna Křenková (za svobodna Ondruchová) se narodila 24. 7. 1858 v Horní Bečvě č.p. 294 Anně Ondruchové a Františku Ondruchovi, pŕlpasekáři z Horní Bečvy. Pokřtěna byla druhý den po jejím narození.⁵⁸

Svatba Jana Křenka a Anny Křenkové proběhla 3. 2. 1880 v Horní Bečvě a oddával je farář Josef Večerek.⁵⁹ V knize *sčítacích operátů*⁶⁰ z roku 1900 se můžeme dozvědět, že společně vlastnili 3 jalovice, 2 krávy a 7 slepic,⁶¹ z čehož se můžeme domnívat, že byli movití. Pokud ale přihlédneme k počtu jejich dětí, nemůžeme si tím být zcela jisti. Jan a Anna Křenkovi spolu měli dohromady 11 dětí, z nichž 9 se dožilo dospělosti. Nejstarší syn Jan, narozen 24. 6. 1881 byl tovaryš v obuvnickém řemeslu. Druhý syn Josef, narozen v dubnu 1883, zemřel o dva roky později 15. 4. 1885 na *psotník*.⁶² Třetí syn, opět Josef, se narodil 20. 10. 1886 a vyučil se řemeslu krejčovskému. Čtvrtým synem byl Dominik, narozen 26. 7. 1888. Ani u jednoho ze tří přeživších sourozenců se nám nepodařilo najít datum úmrtí.⁶³ Pátým synem byl Ondřej, narozen 24. 11. 1890, který zemřel o 4 měsíce později, též na *psotník*.⁶⁴ Pochoval ho farář Jan Podřický.⁶⁵ Šestým synem byl Cyril, narozen 23. 6. 1892, který zemřel 27. 3. 1953 v Horní Bečvě. O dva roky později, 11. 6. 1894, se jim narodil syn Metod. V rozmezí dvou let se poté narodila dcera Anna (28. 9. 1896), syn Michal

---

⁵⁶ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2238. z let 1848 – 1872. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁵⁷ Horní Bečva.kód sady VS0410.z let 1910.MZA, *Okresní úřad Valašské Meziříčí*[online].c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.

⁵⁸ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2238. z let 1848 – 1872. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁵⁹ Matrika Horní Bečva, římskost.f.ú.Inv.č. 2246. z let 1866 – 1903. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[cit. 20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁶⁰ Kniha ze sčítání lidu.

⁶¹ Horní Bečva.kód sady VS0208.z let 1890.MZA, *Okresní úřad Valašské Meziříčí*[online].c2021[cit. 25.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.

⁶² Tetanické křeče vzniklé nedostatkem vápníku, popř. hořčíku v těle. Spojeno s bezvědomím.

⁶³ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2239. z let 1873 – 1888. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 26.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁶⁴ Tetanické křeče vzniklé nedostatkem vápníku, popř. hořčíku v těle. Spojeno s bezvědomím.

⁶⁵ Matrika Horní Bečva, římskost.f.ú.Inv.č. 2247. z let 1874 – 1905. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[cit. 25.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

(27. 9. 1898) a dcera Veronika (22. 4. 1900). Poslední se narodila dcera Marie dne 20. 5. 1902, která se 7. 9. 1925 provdala za Cyrila Petřeka z Prostřední Bečvy.⁶⁶

Manželka Anna Křenková zemřela 30. 6. 1922 ve věku 64 let a 6 dnů na zánět plic. Pohřeb měla 2. 7. 1922 v Horní Bečvě a pochoval ji farář Vilém Schmied.⁶⁷

K Janu Křenkovi, který vedl dechovou kapelu *Horňané* se svým mladším bratrem Cyrilem, se nám nepodařilo dohledat datum úmrtí, jelikož jsou úmrtní matriky digitalizované jen do roku 1940. Je tedy více než pravděpodobné, že zemřel až po tomto roce.

3.2.3 Cyril Křenek

Cyril Křenek se narodil 3. 6. 1866 do rodiny Michala Křenka, pŕlpasekáře z Horní Bečvy, a Veroniky Křenkové v Horní Bečvě č.p. 213. Pokřtěn byl druhý den, tedy 4. 6. 1866. Byl třetím nejstarším potomkem z pěti dětí. Jeho nejstarší sourozenec, Jan Křenek, se narodil 4. 7. 1857. O necelých 5 let později 15. 2. 1862 se narodila jejich sestra Anna. Tři roky po narození malého Cyrila se narodil bratr Josef (21. 1. 1869), který zemřel v den narození na vyrážku. Poslední se narodil Martin Křenek (11. 11. 1871). Zemřel hned po narození na slabost.⁶⁸

Cyril Křenek byl pŕlpasekář na Horní Bečvě a tovaryš v kamenickém řemeslu. Ve vedlejším výdělků měl postavení hudebník.⁶⁹

Jeho manželka Rosina Křenková (za svobodna Macečková) se narodila 15. 2. 1870 v Horní Bečvě č.p. 320 Františce Macečkové a Janu Macečkovi, čtvrtpasekáři v Horní Bečvě. Pokřtěna byla v den narození farářem Janem Večerkem.⁷⁰

Svatba Cyrila a Rosiny Křenkových se konala 20. 1. 1891 v Horní Bečvě. Svědkem ženicha byl jeho starší bratr Jan Křenek. V knize sčítacích operátů z roku 1900 je zaznamenáno, že v oblasti hospodářství manželé vlastnili 1 jalovici, 3 krávy a 3 slepice. Zároveň je v archiválii uvedeno, že byl Cyril Křenek majitelem bytu č.p. 320.⁷¹ Cyril a Rosina spolu měli dohromady 6 dětí. Jako první se narodila Cecílie Křenková, u které jsou uváděna

---

⁶⁶ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2245. z let 1889 – 1902. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 26.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁶⁷ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.13240. z let 1906 – 1940. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁶⁸ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2238. z let 1848 – 1872. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁶⁹ Horní Bečva.kód sady VS0208.z let 1890.*MZA, Okresní úřad Valašské Meziříčí*[online].c2021[cit. 25.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.

⁷⁰ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2238. z let 1848 – 1872. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁷¹ Horní Bečva. kód sady VS0306. z let 1900. *MZA Okresní úřad Valašské Meziříčí* [online].c2021[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.

dvě různá data narození. V knize sčítacích operátů z roku 1900 je jako datum narození napsáno 14. 8. 1891.⁷² V matriční knize je napsáno datum 24. 12. 1891 a křest 25. 12. 1891.⁷³ V tomto případě se domníváme, že chyba je v knize sčítacích operátů z důvodu data křtu v matriční knize. Jejich druhá dcera Antonie Křenková se narodila 21. 5. 1893, pokřtěna byla v tentýž den. V matriční knize je pod datem narození uvedeno datum úmrtí, a to 22. 1. 1917.⁷⁴ V matrice zemřelých nikde k nalezení toto datum není. Existují dvě možnosti, proč tomu tak není. První možností je uvedení špatného data úmrtí. Druhou možností by mohla být smrt spojená s první světovou válkou. Jejich třetí dcera Františka Křenková se narodila 24. 10. 1894, pokřtěna byla o den později. Osud neměla příliš šťastný. Zemřela 23. 4. 1917 ve věku 22 let a 6 měsíců. V matrice zemřelých se uvádí: „Zemřela jako svobodná dělnice na souchotě.“⁷⁵ Pohřeb měla 26. 4. 1917 v Horní Bečvě. Zaopatřoval a pochoval ji farář Pavelčík.⁷⁶ Čtvrtá dcera Anna Křenková se narodila 8. 4. 1897 a pokřtěna byla o den později. 30. 4. 1921 se provdala za Františka Juřika z Horní Bečvy. Oddával je farář Vilém Schmied.⁷⁷ Její datum úmrtí se nám nepodařilo dohledat. Předposlední dítě a zároveň poslední dcerou byla Othilie Křenková, narozena dne 1. 1. 1899 v Horní Bečvě. Pokřtěna byla v tentýž den.⁷⁸ Zemřela den před svými sedmými narozeninami na zápal plic 31. 12. 1905. Pohřeb měla 2. 1. 1906 v domě č.p. 320 a pochoval ji Antonín Pavelčík.⁷⁹ Jako poslední dítě se narodil syn Cyril Křenek 3. 9. 1900⁸⁰, který převzal po svém otci kapelnictví dechové kapely *Horňané*.

Rosina Křenková zemřela 4. 11. 1920 v Horní Bečvě ve věku 49 let, 8 měsíců a 19 dnů na úbytě plic.⁸¹ Pohřeb měla 6. 11. 1920 na Hřbitově Horní Bečvy. Zaopatřoval a pochoval ji farář Vilém Schmied.⁸²

---

⁷² Horní Bečva. kód sady VS0306. z let 1900. *MZA Okresní úřad Valašské Meziříčí* [online]. c2021 [cit. 22.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.

⁷³ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2245. z let 1889 – 1902. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021 [cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁷⁴ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2245. z let 1889 – 1902. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021 [cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁷⁵ Souchotě je zastaralý výraz pro tuberkulózu.

⁷⁶ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.13240. z let 1906 – 1940. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021 [cit. 14.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁷⁷ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.10245. z let 1904 – 1928. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021 [cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁷⁸ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2245. z let 1889 – 1902. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021 [cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁷⁹ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2247. z let 1874 – 1905. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021 [cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁸⁰ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2245. z let 1889 – 1902. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021 [cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁸¹ Tuberkulóza.

Cyril Křenek převzal spolu se svým bratrem Janem Křenkem kapelnictví dechové kapely *Horňané* po Janu Bambuchovi v roce 1897 a v postu kapelníků stáli až do roku 1917.⁸³ On sám složil kapelnickou živnost v roce 1932.⁸⁴

Cyril Křenek svou manželku Rosinu přežil o úctyhodných 15 let. Zemřel 8. 6. 1935 ve věku 69 let a 5 dnů na záněť plic. Zaopatřoval a pochoval ho Stanislav Svoboda.⁸⁵

3.2.4 Cyril Křenek

Cyril Křenek se narodil 3. 9. 1900 v Horní Bečvě č.p. 320 Rosině a Cyrilu Křenkovi, *čtvrtpasekáři*⁸⁶ z Horní Bečvy. Pokřtěn byl druhý den, tedy 4. 3. 1900. Byl nejmladším z šesti dětí.⁸⁷ Stejně jako jeho sourozenci uměl číst i psát.⁸⁸

Jeho manželka Marie Křenková (za svobodna Maráková) se narodila 12. 1. 1909 v Tylovicích (okr. Valašské Meziříčí) č.p. 75 Anežce a Josefu Marákovi, stavebnímu *polírovi*⁸⁹ z Tylovic.⁹⁰

Svatba Marie Marákové a Cyrila Křenka proběhla 22. 11. 1927 v Horní Bečvě a oddával je farář Vilém Schmied. Po svatbě bydleli spolu s rodiči Cyrila Křenka v domě č.p. 320 v Horní Bečvě.⁹¹ Cyril a Marie Křenkovi spolu měli dohromady 4 děti. První syn a zároveň budoucí kapelník dechové kapely *Horňané*, Miroslav Křenek, se narodil 20. 1. 1930. Zemřel 6. 6. 2010 a je pochován na hřbitově obce Horní Bečva. Druhý syn, opět budoucí kapelník Cyril Křenek, se narodil 10. 2. 1950. Zemřel v 51 letech 14. 3. 2001. Stejně jako jeho starší bratr je pochován na hřbitově obce.⁹²

---

⁸² Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.13240. z let 1906 – 1940. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁸³ DOBEŠ, Václav. Historie dechové hudby. *Horňané* [online],[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: <http://hornane.cz/historie.php>.

⁸⁴ MNV Horní Bečva. SOkA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv.č. 19,karton II.

⁸⁵ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.13240. z let 1906 – 1940. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁸⁶ Majitel menšího kusu paseky.

⁸⁷ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2245. z let 1889 – 1902. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021 [cit. 18.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁸⁸ Horní Bečva.kód sady VS0412.z let 1910.*MZA Okresní úřad Valašské Meziříčí*[online].c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.

⁸⁹ Starší název pro vedoucího stavby.

⁹⁰ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.10245. z let 1904 – 1928. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 18.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁹¹ Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.10245. z let 1904 – 1928. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 18.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

⁹² Osobní archiv Pavla Dobeše.

Cyril Křenek vedl dechovou kapelu *Horňané* od roku 1917, kdy ji převzal po svém otci a strýci. V roce 1954 poté kapelu předal svému nejstaršímu synovi. Zemřel 29. 3. 1970 a je pochován na hřbitově obce Horní Bečva.⁹³

Marie Křenková zemřela 28. 9. 1971 ve věku 62 let a je pochována na hřbitově obce Horní Bečva.⁹⁴

3.2.5 Miroslav Křenek

Miroslav Křenek se narodil 20. 1. 1930 v Horní Bečvě č.p. 320 Cyrilu Křenkovi, čtvrt pasekáři na Horní Bečvě a jeho manželce Marii Křenkové. Byl nejstarším ze 4 dětí.⁹⁵

Jeho manželka Emilie Křenková (za svobodna Macečková) se narodila v roce 1939 v Horní Bečvě Josefu a Marii Macečkovým.⁹⁶

Po svatbě bydleli v domě na Horní Bečvě č.p. 474.⁹⁷ Miroslav a Emilie Křenkovi spolu měli dohromady 5 dětí. První syn Miroslav Křenek měl též hudební nadání po svém otci a v dospělém věku s kapelou *Horňané* také hrával. V roce 1987 zemřel. Třetí dítě Emilie a Miroslava Křenkových, syn Karel, hrával v kapele *Horňané* také. V současné době hraje v kapele *Bečvanka* v Dolní Bečvě na trubku. Posledním potomkem Miroslava a Emilie je dcera Emilie Dobešová, maminka Pavla a Václava Dobešových, kteří aktuálně v kapele *Horňané* hrají a tím udržují rodinnou tradici.

Miroslav Křenek působil v dechové kapele *Horňané* jako řádný hudebník již před svou kapelnickou činností a jeho nástrojem byl baryton. Tu poté zahájil v roce 1954 a trvala až do roku 1982, kdy jej na postu kapelníka vystřídal jeho o 20 let mladší bratr Cyril Křenek.⁹⁸ Byl vyhlášený hudebník po okolí. Miroslav ovládal hru na klarinet, baryton, křídlovku a harmoniku.⁹⁹ Dále ovládal hru na klávesové nástroje, např. elektrické varhany. „*Pamatuji si, že si každou neděli pustil svoje elektrické varhany a hrával na ně třeba hodinu a půl v kuse.*“¹⁰⁰ Na dechový nástroj Pavel Dobeš svého dědečka nikdy hrát neslyšel. Je velice důležité zdůraznit, že ačkoliv uměl hrát na několik nástrojů, nikdy se na ně hrát neučil v jakékoli škole. Byl to samouk. Za dob jeho kapelnictví se mnohé zkoušky kapely dělaly u nich doma. Jak popisuje Josef Blinka: „*První moje zkouška byla u kapelníka Miroslava*

---

⁹³ Osobní archiv Pavla Dobeše.

⁹⁴ Osobní archiv Pavla Dobeše.

⁹⁵ Osobní archiv Pavla Dobeše.

⁹⁶ Osobní archiv Pavla Dobeše.

⁹⁷ Osobní archiv Pavla Dobeše.

⁹⁸ DOBEŠ, Václav. Historie dechové hudby. *Horňané* [online],[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: <http://hornane.cz/historie.php>.

⁹⁹ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹⁰⁰ Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.

*Křenka u něj doma. Bylo po zabijačce, jitrnice, klobásky a tlačěnka, popíjela se tam slivovice, posedělo se, klábosilo a pohrálo. Seděli jsme tam v kuchyni, dodnes na to vzpomínám, jeho manželka Milka, veliká milovnice dechovky, nám nachystala tyto dobroty a těch zkoušek tam bylo víc.*¹⁰¹ Jelikož Miroslav v pozdějším věku prodělal několik mrtvic, měl tedy poté problém s mluvou a koordinací. Ze slov Pavla je patrné, že na kapelu *Horňané* myslel i po ukončení své hudební činnosti. Jak dále popisuje: *„Ale jak jsme začali s bráchou hrát, tak on za to byl hrozně rád. Zajímal se, když jsme někde hráli. Chodíval se dívat a poslouchal nás. (...) On nás poslouchal a byl tak rád, až ho to kolikrát dojímalo, že plakal, když nás slyšel hrát.*“¹⁰²

Miroslav Křenek zemřel 6. 6. 2010 v Horní Bečvě a je pochován na místním hřbitově obce.¹⁰³

3.2.6 Cyril Křenek

Cyril Křenek se narodil 10. 5. 1950 v Horní Bečvě č.p. 320 Cyrilu Křenkovi, čtvrt pasekáři na Horní Bečvě a jeho manželce Marii Křenkové. Byl nejmladším potomkem ze 4 dětí.¹⁰⁴

Jeho manželství a následně rodina se rozpadla chvíli po založení a Cyril zůstal bydlet v domě po svých rodičích č.p. 320 sám. V kapele *Horňané* působil i před svou kapelnickou činností jako muzikant. Ovládal hru na saxofon a klarinet. Kapelníkem dechové kapely *Horňané* se stal v roce 1982. Tehdy ji přebral po svém starším bratrově Miroslavovi. Během své kapelnické činnosti navázal spolupráci se *Zubřany*, kteří na Horní Bečvu jezdili a pravidelně si vypomáhali. Dále se za jeho působení konaly koncerty na Valašce nebo Zavadilce. Cyril Křenek byl podle slov Josefa Blinky velice společenský a komunikativní. Jak sám popisuje: *„Byl velice kamarádský, dobře jsme se znali, ale to zázemí neměl takové.*“¹⁰⁵ Když už Cyril pobíral invalidní důchod, chodíval učit do mateřské školy děti na flétnu.

Cyril Křenek zemřel 14. 3. 2001 ve Vsetínské nemocnici. *„Byl takový silnější, měl cukrovku. A co vím z vyprávění, tak když byl kapelník, tak u sebe doma shromažďoval hodně not a ty noty u něj doma po jeho smrti zůstaly a už se nikdy nenašly. Takže tímto způsobem kapela *Horňané* o hodně not přišla.*“¹⁰⁶

---

¹⁰¹ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹⁰² Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.

¹⁰³ Osobní archiv Pavla Dobeše.

¹⁰⁴ Osobní archiv Pavla Dobeše.

¹⁰⁵ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹⁰⁶ Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.

3.2.7 Antonín Machálek

Antonín Machálek se narodil v listopadu roku 1939 na Horní Bečvě č.p. 51.¹⁰⁷ Jako malý chlapec docházel do měšťanské školy na hodiny houslí, které mu pořídila jeho maminka. Po dokončení měšťanské školy odešel Antonín Machálek na učení do Zbrojovky Vsetín, kde se přidal k podnikové kapele. Zde nastal ten osudový moment hry na tubu, které se později věnoval i při hře v dechové kapele *Horňané*.¹⁰⁸

Kapelníkem byl Antonín pravděpodobně od roku 2001 do roku 2004, kdy jej na tomto postu vystřídal Josef Blinka. Bylo to jakési přechodné období mezi Křenky a Blinky. Ze slov Jana Blinky je patrné, že je Antonín velice hodný a ochotný člověk: „*Tonda je velice obětavý člověk. Nikdy pro něho nic nebyl problém. Všechno zařídil, všechno vyřešil. S každým byl kamarád a byla s ním velká sranda.*“¹⁰⁹ V kolektivu byl velice oblíbený a hlavně nekonfliktní. Snažil se věci urovnat, vyřešit. Snažil se, aby kapela držela pospolu, aby se nerozhádala. „*On byl vždycky tak v ústraní, ale má na tom všem velkou zásluhu, že se kapela udržela, že se to kolikrát nerozhádalo. (...) on má na tom všem velkou zásluhu, měl by se dostat do síně slávy.*“¹¹⁰

Oficiálně pana Machálka nikdo za kapelníka nezvolil. Jelikož bydlel v centru obce kousek od kostela, lidé za ním chodili zařizovat svatby, pohřby a jiné záležitosti, jak to již dělal dříve. Navíc byl mezi lidmi velice oblíbený.¹¹¹

Na podzim roku 2004 prodělal Antonín Machálek mrtvici. V té době přestal hrát v kapele. Na jeho místo tubisty nastoupil jeho vnuk Tomáš Machálek, kterého Antonín od dětství vedl k dechové hudbě. Například když spával u svého dědečka, brával ho s sebou do kutlochu,¹¹² do kostela nebo s ním chodíval koledovat na Štěpána 26. prosince. „*Při návštěvě kutlochu jsem vždycky chtěl vyzkoušet všechny nástroje od trubky, tenoru, barytonu, až po tubu. Dělal jsem, že na ně hraju, tak jak si hraje každé dítě (smích). To mi mohlo být tak 5 let.(...) Když jsem byl o něco starší, tak jsem chodil do kostela jen tehdy, když tam hrála dechovka. Vždycky jsem si šel sednout na kůr do rožku k varhanům. Zde měl místo i můj děda, který tam hrál na tubu. Tehdy jsem si připadal strašně důležitě, že můžu sedět s kapelou.*“¹¹³

---

¹⁰⁷ Osobní archiv Tomáše Machálka.

¹⁰⁸ Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem, Horní Bečva, 9. 3. 2021.

¹⁰⁹ Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.

¹¹⁰ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹¹¹ Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem, Horní Bečva, 9. 3. 2021.

¹¹² Místo, kde se dodnes kapela *Horňané* schází, hrají tam a mají tam sklad nástrojů.

¹¹³ Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem, Horní Bečva, 9. 3. 2021.

V současné době bydlí Antonín Machálek na Horní Bečvě se svou rodinou. Ani v pokročilém věku ho neopouští jeho dobrá povaha, nálada a pozitivní energie.¹¹⁴

3.2.8 Josef Blinka

Josef Blinka se narodil v roce 1957 v Horní Bečvě jako jeden z pěti dětí. Jeho rodiče vlastnili hospodářství a 3 krávy. Už jako malý měl velice rád hudbu, jelikož vyrůstal v muzikantské rodině. Zároveň jeho tatínek též hrával v dechové kapele *Horňané*. Tím Josefa také k muzice dovedl.¹¹⁵ Přes den svým rodičům pomáhal s prací a večer si pak hrával na harmoniku. „*Celý den jsem na to čekal.*“¹¹⁶

V roce 1979 měli Josef a Helena Blinkovi svatbu. Po svatbě bydleli ve Valašské Polance. Po dvou letech se se svou manželkou a dvěma syny přestěhovali na Vsetín, kde se jim narodily další dvě děti. V obou dvou městech Josef hrával na dechové nástroje při různých příležitostech. S ním také jeho manželka v dechové kapele zpívala.¹¹⁷

V polovině 90. let se manželé Blinkovi přestěhovali na Horní Bečvu, kde Josef založil kapelu *Blinlight swing orchestr*, který působil 10 let. „*Orchestr byl složen z hráčů ze širokého okolí. Hráli jsme lehký pop, filmové melodie, Swing, Jazz apod.*“ Díky založení této kapely začaly vznikat i jiné orchestry v okolí Horní Bečvy, které v té době byly prakticky v útlumu.¹¹⁸

Kapelníkem dechové kapely *Horňané* se Josef Blinka stal v roce 2004. V té době již pracoval jako učitel na ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm s pobočkou v Horní Bečvě. Zde vyučoval hře na dechové žesťové nástroje a harmoniku. Díky své profesionální učitelské činnosti si tak svým kladným přístupem dokázal získat pozornost některých svých žáků, kteří posléze v dechové kapele *Horňané* též začali hrát a jejich působení v kapele stále trvá. „*Oslovil nás, jestli nechceme zkusit začít hrát na dechové nástroje, když hrával i náš děda. A tak nějak postupem času, jak jsme se zlepšovali, jsme začali hrát i s kapelou.*“¹¹⁹ Kapelnickou činnost Josef Blinka ukončil v roce 2015, kdy jej vystřídal jeho syn Jan Blinka, který je kapelníkem doposud.

---

¹¹⁴ Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem, Horní Bečva, 9. 3. 2021.

¹¹⁵ NA SLOVÍČKO. S kapelníkem DH Horňané JOSEFEM BLINKOU. *Youtube* [online], srpen, 2015 [cit. 4.3.2021]. Dostupné z:

https://www.youtube.com/watch?v=bZDC3M0Ksvg&fbclid=IwAR1Ib7PcebxU4BWIjpaRbuzjBiJZ44CQjY2n-XbczMtfEkVYFcPp_KvkiTU.

¹¹⁶ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹¹⁷ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹¹⁸ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹¹⁹ Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.

Josef Blinka je velice zdatný hudebník. Již ve svém mladistvém věku dokázal přepisovat noty pouze poslechem z nahrávky. Jak sám říká: „*V roce 1972 začínala hrát Moravanka, já jsem měl červený kazeťák a z něj jsem poslouchal kazety od Moravanky a přepisoval jsem písničky do not, tehda nebyl k sehnání notový materiál od Moravanky. Nebylo toho moc, ale mělo to obrovský úspěch.*“¹²⁰ Mimo to Josef Blinka hostoval v kapelách *Polančanka*, *Kotáranka* nebo ve *Vsetínském dechovém orchestru*. Jedním z jeho největších úspěchů je bezpochyby 3. místo na Zlaté křídlovce ve Strážnici.¹²¹

Josef Blinka je stále aktivním členem kapely *Horňané*. Kapelu i dnes vnímá velice pozitivně a je na ni právem hrdý. Není se čemu divit. Za dob jeho kapelnické činnosti kapela vzkvétala. Jeho 3 synové v kapele také hrají a jeden ze synů, Jiří, dělá aranžmá pro skladby, které jsou velice dobře propracované, a závidět jim je mohou i muzikanti z jiných dechových kapel. Budoucnost kapely vidí také příznivě, a jak sám říká: „*To je sen každého kapelníka, aby ta muzika pokračovala. Je tu zaručená perspektiva. A já, já ještě nekončím, já ještě hraju dál – pokud to půjde.*“¹²²

3.2.9 Jan Blinka

Jan Blinka je současným kapelníkem dechové kapely *Horňané*. K hudbě ho odmalička vedl jeho otec Josef Blinka, který v této kapele hrál již dříve. „*On šel v našich šlépějích. V naší rodině je muzika téměř vždy skoro na prvním místě, vše se podřizovalo muzice.*“ Již jako malý chodíval se svými bratry na hraní, kde hrával jejich tatínek. „*Šli jsme hrát a oni šli také. Vzali si bubínek, paličky do rukou a už tam ťukali na dřívka a žili s námi a muzikou.*“¹²³

V roce 1995 se Jan Blinka se svými rodiči a sourozenci přistěhovali na Horní Bečvu, kde ve stejný rok začal působit v *Horňanech* spolu se svými dvěma bratry, Josefem a Jiřím. Na ZUŠ však nikdy nechodil. Hudbě ho učil jeho otec doma. Jak sám popisuje: „*My jsme vlastně ani na ZUŠ na nástroje nechodili, tedy na ty, na které teď hrajeme. Ale pamatuji si, to byla neděle po mši svaté a tatka přišel domů a rozdával nástroje. A vyřešil to tak, že každému dal nástroj a do dneška na ně hrajeme.*“¹²⁴ Svoji přítomností v kapele *Horňané* dokázal Jan se svými bratry strhnout okolní mládež ke hře na dechové nástroje a k následnému hraní v kapele. Díky jejich působení a díky Josefu Blinkovi do kapely přišli téměř všichni současní

---

¹²⁰ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹²¹ VANDÍK, Jan. ZLÍNSKÝ KRAJ OCENIL TŘI OSOBNOSTI LIDOVÉ HUDBY. *Zlínský kraj* [online], srpen, 2017 [cit. 4.3.2021]. Dostupné z: https://www.kr-zlinsky.cz/zlinsky-kraj-ocenil-tri-osobnosti-lidove-hudby-aktuality-14206.html?fbclid=IwAR1lb7PcebxU4BWljpaRbuzjBiJZ44CQjY2n-XbczMtfEkVYFcPp_KvkiTU.

¹²² Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹²³ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹²⁴ Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.

mladí muzikanti z *Horňanů*.¹²⁵ Po svatbě se Jan Blinka přestěhoval se svou manželkou do Fulneku, kde dělal kapelníka v místní dechové *Fulnecké kapele*. V roce 2010 se vrátili zpět na Horní Bečvu, kde se opět aktivně připojil k dechové kapele *Horňané*.¹²⁶

V roce 2015 Jan Blinka převzal místo kapelníka po jeho otci, který chtěl svou kapelnickou činnost předat do nejlepších rukou. „*Zvažoval jsem, kdo by to mohl být a Honza z toho vyšel jako první na místě.*“ V létě téhož roku byl také jako kapelník *Horňanů* představen veřejnosti při příležitosti akce 125. výročí kapely. Mimo kapelníka působí Jan v kapele také jako zpěvák a hráč na tenor. „*On má dobré diplomatické jednání, je uvážlivý. (...) Hlavně Honza i velmi dobře zpívá a má dobré muzikantské cítění.*“¹²⁷

Od působení kapelnické činnosti Jana Blinky členové kapely vytvořili internetové stránky, nechali si udělat stejnokroje, černá a bílá trika s logem *Horňanů* a v neposlední řadě se do vedení kapely zapojilo více členů. Repertoár dechové kapely se také mírně obměnil. „*(...) jednak jsme oprášili staré dobré dechovky (Vacek, Vejvoda, Slabák), ale taky začínáme hrát novější věci díky bráchovi, který ty skladby dokáže tak dobře upravit.*“¹²⁸

Kapelu *Horňané* se snaží spolu s ostatními posouvat stále dopředu. Snaží se navázat na kapelnickou činnost jeho otce a dalších předešlých kapelníků. A jak sám říká: „*V té dechovce moc možností, jak ji vylepšit, není. To musí muzikanty bavit. Když to člověka baví, tak to poznají i ti, kteří dechovku poslouchají.*“¹²⁹

3.3 Současnost dechové kapely Horňané

3.3.1 Pravidelné aktivity

Dechová kapela *Horňané* je ve svých aktivitách, co v rozsahu, velice rozmanitá. V porovnání s 90. léty je to veliký posun kupředu. „*Znám z vyprávění, že v devadesátých letech tu byl spíš úpadek dechovky.*“¹³⁰

Již pravidelně hrají *Horňané* na brněnských vánočních trzích, pořádají adventní i klasické koncerty, a to nejen v Horní Bečvě. Za zmínku stojí i koncert v Sebranicích u Litomyšle, což je asi nejdále v rámci České republiky, kde zatím kapela hrála.¹³¹

Nelze opomenout i chrámový sbor v kostele, který se v Horní Bečvě pravidelně nacvičoval 18 let od roku 1996 a konal se každé Vánoce. Celá akce byla velice žádaná i u

---

¹²⁵ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹²⁶ Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.

¹²⁷ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹²⁸ Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.

¹²⁹ Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.

¹³⁰ Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.

¹³¹ Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.

obyvatel obce, kteří měli tu možnost se do sboru zapojit. „(...) účinkovalo třeba 40 lidí, muzikanti, zpěváci. Ti lidi se tam normálně hrnuli. (...) Je pravda, že někteří neuměli vůbec zpívat, jednu dobu jsem byl z toho zoufalý, protože jsem nevěděl, jestli někteří zpívají nebo recitují (smích).“¹³² Horňané při chrámovém sboru spolupracovali s Janem Bernátkem, který je při sboru doprovázel na varhany. Dodnes v kostele obce na varhany hraje. Ze slov Josefa Blinky můžeme cítit velkou radost: „Byla to nádherná atmosféra, nádherná doba.“¹³³

V neposlední řadě stojí za zmínku také Adventní koncert na Horní Bečvě z roku 2019. Výtěžek z hraní *Horňané* věnovali na opravu varhan obce. Podobné akce měli členové kapely v plánu i nadále, nicméně v této době to není možné.¹³⁴

Kromě výše jmenovaných se kapela pravidelně účastní plesů, sousedských setkání, dechových přehlídek, svateb, pohřbů, rozvodů, oslav narozenin nebo poutí.¹³⁵

V roce 2020 plánovali členové dechové kapely *Horňané* koncert k 130. výročí kapely s názvem *Horňané hrají už 130 let světově*. „Plánovali jsme vzít posluchače na spanilou jízdu Evropou od Balkánu, přes Tyrolsko, Francii až do Anglie a přiblížit jim, jak vnímají lidovou kulturu v těchto zemích.“¹³⁶

3.3.2 125. výročí kapely

125. výročí kapely se uskutečnilo v létě roku 2015 na Zavadilce na Prostřední Bečvě. Součástí výročí byla přehlídka dechových kapel, které si *Horňané* sezvali. V té době to bylo poprvé, kdy dechová kapela něco takového uspořádala a samozřejmě to mělo i značný ohlas. Valnou část celé akce zařizovali mladší členové dechové kapely, kteří do toho byli značně zapálení. Kromě organizace si zařídili nové oblečení, sponzory, reklamy. „*Ten tah na branku, já to považuji za strašně důležité. Musí do toho být chuť něco dělat.*“¹³⁷

V roce 2014, tedy rok před 125. výročí vznikla i nová webová stránka, kterou založil jeden ze členů kapely, Václav Dobeš. V té době se kapela začala postupně zajímat o svou historii.

V průběhu akce *Horňané* vzpomenuli žijící členy dechové kapely, kteří v ní také působili. Jednalo se o Miroslava Palackého, Antonína Machálka, Josefa Bordovského, Pavla Solánského, Stanislava Bordovského a Jindřicha Frňku. Ti také dostali od *Horňanů* dar. „*Byli vyhlášeni a veřejně vyznamenáni a dostali dárek, flašku slivovice.*“¹³⁸

---

¹³² Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹³³ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹³⁴ Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.

¹³⁵ Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.

¹³⁶ Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem, Horní Bečva, 9. 3. 2021.

¹³⁷ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹³⁸ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

Velice významným bodem této akce nebylo jen 125. výročí kapely, ale také představení nového kapelníka Jana Blinky a znovuzrození starého názvu *Horňané*, který se dlouhou dobu nepoužíval. Další věcí bylo založení Spolku Bečvanských hudebníků. „*Už to začalo nabírat jiný směr.*“¹³⁹

3.3.3 Křest CD *Zdar a nátisk*

V dubnu 2018 dechová kapela *Horňané* v nahrávacím studiu *Profon* v Uhřicích (okr. Hodonín) nahrála své první CD s názvem *Zdar a nátisk*. CD celkem obsahuje 12 písní, ať už lidových, tak umělých. Jedná se o písně převážně valašské, ale můžeme si na CD poslechnout i píseň od Elvise Presleyho s názvem *Can't Help Falling in Love*, pro kterou udělal aranžmá již zmiňovaný Jiří Blinka. Další písně jsou např. *Když jsem k vám chodíval*, *Říkala mi naše bába*, *Pro keho sa strojíš*, *Ta skalická brána* či *Kohútek jarabí*.

Na tvorbě CD a písních se podíleli:

- Jan Blinka – tenor, zpěv (kapelník)
- Josef Blinka ml., Josef Blinka st., Jan Polách, Ondřej Malina – trumpeta
- Tomáš Machálek – tuba
- Josef Kramoliš – klarinet B (host)
- Václav Dobeš – baryton
- Alois Krupa – tromba B-basso
- Pavel Dobeš – pozoun
- Simon Ondryáš – klarinet Es (host)
- Veronika Podešvová, Anna Ondruchová, Václav Štěrba (host) – zpěv
- Miloš Opálka, Dominik Opálka – doprovod
- Jiří Blinka – bicí (umělecký vedoucí)¹⁴⁰

Na podzim téhož roku proběhl křest CD *Zdar a nátisk*. Pozvání na křest přijala i dechová kapela *Moravanka*, kterou si *Horňané* sami pozvali. „*Podarilo se je přizvat ještě s některými původními členy z jejich éry největší slávy v 70. a 80. letech.*“¹⁴¹

Celá akce probíhala v kulturním domě obce Horní Bečva. Organizaci si vzali na starosti hlavně mladší členové kapely *Horňané*, kteří do toho vložili své nápady a názory a měli je velice dobře promyšlené. „*Třeba nápad, začali jsme hrát ve tmě. Byla tma, v té jsme každý*

---

¹³⁹ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹⁴⁰ HORŇANÉ. *Zdar a nátisk* [CD]. Uhřice: Profon, 2018.

¹⁴¹ Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.

došel ke svému nástroji a najednou se rozsvítilo a začali jsme hrát. Už ten začátek byl famózní, tedy aspoň co jsem slyšel od posluchačů.“¹⁴²

Po úspěšném koncertu *Horňanů* hrála kapela *Moravanka*, která byla jakýmsi zlatým hřebem večera. Poté již následovalo pohoštění. Celá akce se dle slov Josefa Blinky náramně vydařila. „*Bylo to poslední víkend v říjnu. A byla to bomba. Jinak to ani nemůžu říct, jenom bomba. Nádherné vystoupení. Můžu říct, když se tak zamyslím – zažil jsem různých oslav, ale tohle byl luxus.*“¹⁴³

3.4 Současní členové kapely a jejich obsazení

Současně kapelu *Horňané* tvoří celkem 16 aktivních členů.

- Jan Blinka – kapelník, tenor, zpěv
- Jiří Blinka – umělecký vedoucí, bicí
- Anna Ondruchová, roz. Blinková – zpěv
- Veronika Krapež – zpěv
- Terezie Blinková – zpěv
- Josef Blinka ml. – zpěv
- Jan Polách – obligátní trumpetista
- Josef Blinka st. – 1. křídlovka
- Ondřej Malina – 2. křídlovka
- Miloslav Opálka – trumpetista
- Dominik Opálka - trumpetista
- Pavel Dobeš – pokladník, pozoun
- Václav Dobeš – baryton
- Alois Krupa – trombon
- Antonín Polách – trombon
- Tomáš Machálek – tiskový mluvčí, tuba¹⁴⁴

---

¹⁴² Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹⁴³ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

¹⁴⁴ Osobní archiv Pavla Dobeše.

4 Rozhovory s pamětníky a současnými členy dechové kapely Horňané

4.1 Osobní rozhovor s Miroslavem Růčkou

1. Otázka – Jaké bylo Vaše dětství? Jak to tu chodilo, když jste byl malý? Byla to chudá doba nebo naopak? Musel jste pomáhat na poli, atd.?

Miroslav Růčka: *„Byla chudoba. Tady obecně nebyl moc bohatý kraj. Každý měl svůj dobytek, někdo víc, někdo míň. Většinou se počítalo, že jedna kráva uživí jednu rodinu, kdo jich měl víc, ten už byl někdo. A byli i tací, co neměli ani tu krávu, jen třeba pár slepic nebo kozu, ti byli nejvíce chudí. V chalupě byl hospodář, hospodyně a děti. Ty musely pomáhat se vším, na poli, doma. Pamatuji si, jak nás náš táta vždycky hnál, ať jdeme něco dělat a běda, jak viděl, že se flákáme, že chvíli něco neděláme. To pak byla mela. A to jsem se narodil až po válce a i tak to tu nebylo jednoduché. Co teprve před válkou. Všude se tenkrát chodilo pěšky, do vedlejších vesnic, do měst, všude pěšky.*

Asi si říkáš, proč tady jsou tak domečky rozházené, proč tu nejsou pěkně vedle sebe jak u vás v Čechách. Tady jsou vesnice hodně rozlezlé, ne jak u vás, ulice, kolem domy a za nimi políčka. Tady jsou domy rozhozeny všude možně. Je to proto, že když sem tenkrát lidé přijeli, když se sem stěhovali, tak si našli nějaký kus pozemku s políčkem a rovnou si u toho postavili stavení, nějakou chalupu a už tam bydleli. Proto jsou ty vesnice tady tak rozlezlé, není to jedna jednolitá vesnice. Ale je tu i hodně samot, půl kilometru nic, najednou tři nebo čtyři domečky a pak zase nic. Takhle tu bydlím i já (smích). A takhle ty vesnice tu vlastně vznikaly.“

2. Otázka – Máte s dětstvím Horňany nějak spojené?

M.R.: *„Kdysi za komunistů jeli různé posbírání muzikanti včetně Horňanů hrát na svatbu na jižní Moravu a neměli noty. Ráno se ani nemohli domluvit na první písničky, aby ji všichni zahráli z paměti. Nakonec se ale zábava postupně rozjela a byl z toho povedený kšeft.“*

3. Otázka – Je nějaký moment, který Vám díky nim utkvěl v paměti?

M.R.: *„S kapelami jsou obecně hodně spojené svatby. Tenkrát i dnes. A Horňané na svatbách hodně hráli. Na svatbách se kapela svatbou řídila. V osm ráno už byla kapela přichystaná a chodila se svatbou všude. A taky byly svatby, kdy šli všichni včetně kapely na hostinu domů a až pak se šli veselit do hospody. U každé svatby nesměli chybět lidi z vesnice, nějaké ty drbný z vesnice, co seděly na lavičkách a pozorovaly z laviček svatbu, takový místní bulvár by se*

dalo říci (smích). Chodily se jim dávat koláčky, ať si nabídnou, aby pak nepomluvíly, že nic nedostaly. U svateb byl občas problém v tom, když byl ženich z jiného kraje než nevěsta. V každém kraji byly a dodnes jsou jiné tradice. Někde se dávaly peněžní dary, jinde různé veledary. Potom půlka svatebčanů dala peníze předem a druhá půlka dávala dary na místě a pak tam vznikaly různé neshody. Dneska už je to samozřejmě všechno jinak.

Ještě tam byli šancěři, ti jsou vlastně i dnes. Činnost se nazývá šancování. Dotyční převlečení za různé hašíšáky, staré babky apod. zastaví svatbu a nechají je projít, až když jim dají nějaké peníze. Sám jsem to jako malé dítě taky dělal s kamarády, to bylo něco. Když šla svatba, natáhli jsme provaz přes ulici a nenechali je projít, dokud nám nedali nějaké peníze třeba do klobouku.“

4. Otázka – Znal jste nějaké členy osobně? (z dětství i z pozdější doby)

M.R.: „Já osobně jsem je moc neznal, hrával jsem vždycky s Dolňanama, ale to víš, byla rivalita mezi kapelama. Odjakživa. A to byly kolikrát na vesnici kapely dvě, to bylo. Ty se předháněly, kdo bude mít dřív jaký kšeft. Na Horní Bečvě byly taky dvě kapely. Dokonce se i stávalo, že si ty kapely vzájemně škodily. Třeba jedna kapela byla v hospodě, přišla tam druhá a třeba trumpěťák tomu z první kapely sebral nátrubek, aby nemohl hrát.

U nás, v naší kapele byla hodně velká závist. Starší členové nechtěli přenechávat kapelu mladším, byli ješitní, mysleli si, že oni umí hrát nejlíp, mládí není potřeba. Samozřejmě s věkem se vše horší, je to jako s fotbalem. V mládí jsou hráči fotbalu mnohem úspěšnější než ve stáří, tohle je to samé. V Horní Bečvě pouštěli mládí k sobě, tam nebyl problém, tady v Dolní to problém byl.

Starší zarputilí muzikanti od nás z Dolní Bečvy často nováčkům i vytýkali chyby, místo toho, aby je podpořili, a tím je pak odradili od hraní. Moc jsem to nechápal, mohli hrát přece taky. A proto si teď kolikrát musíme půjčovat muzikanty z Horňanů, jinak bychom na různých akcích ani nemohli vystupovat.“

5. Otázka – Vybavíte si nějaké tradice spojené s Horňany? Popřípadě kdy?

M.R.: „Dělaly se průvody. Tenkrát nebyla doprava tak jako dneska, všude se chodilo pěšky. I třeba prvomájové průvody se šly pěšky. Pět nebo osm kilometrů, to bylo běžné. I pohřby a svatby se často chodily pěšky několik kilometrů. Svatba se třeba začala hrát v 8 ráno a skončilo se další den nad ránem. Takže hlavně ty májové průvody.“

6. Otázka – Jak vnímáte kapelu dnes?

M.R.: „*Troufám si říct, že teď jsou Horňané aspoň poloprofesionálové, je tam hodně mladých, to hraní jim jde, zlepšují se. Navíc tam jsou dva učitelé v ZUŠ, takže si vychovávají mladé pro kapelu, to tady u nás není. Tam je to v tomhle dobré, že si je vychovají a pak se to obměňuje. Mládí vpřed.*“¹⁴⁵

4.2 Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem

1. Otázka – Jak jste se k dechové kapele Horňané dostal?

Pavel Dobeš: „*Dá se říci, že to bylo tak nějak přirozené. Měli jsme to v rodině, jelikož můj děda, Miroslav Křenek, dlouhá léta hrával v kapele Horňané a byl jednu chvíli i kapelníkem naší kapely. A bylo to asi tak, že nás oslovil, mě a ještě mého bratra, již tehdejší kapelník a učitel hudby na ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm, Josef Blinka. Tady na Horní Bečvě učil na dechové nástroje, klávesové nástroje, harmoniku a ještě na flétnu. Oslovil nás, jestli nechceme zkusit začít hrát na dechové nástroje, když hrával i náš děda. A tak nějak postupem času, jak jsme se zlepšovali, jsme začali hrát i s kapelou.*“

2. Otázka – Máte kapelu s dětstvím nějak spojenou?

P.D.: „*Pamatuji si, jak jsme jako malí chodili do kostela, kde dechovka příležitostně hrávala. Dobře si vzpomínám, že na těch větších akcích, jako byly poutě, Velikonoce, Vánoce – tam Horňané také hrávali. Dá se říci, že už jako dítě jsem začal hrát. Na trumpetu jsem začal hrát v sedmé třídě, kdy jsem byl více méně ještě dítě. Takže svým způsobem už tímto způsobem mám kapelu s dětstvím spojenou.*“

3. Otázka – V kapele hraje také Váš mladší bratr Václav. Začali jste hrát v kapele současně nebo se přidal až později?

P.D.: „*Na dechové nástroje jsme spolu s bratrem začali hrát současně. Já jsem byl v sedmé třídě, Vašek v páté, když jsme se na ně začali učit u již zmiňovaného Josefa Blinky pod ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm, kam jsme také pravidelně docházeli. A jelikož byl Josef Blinka současně i kapelníkem kapely Horňané, tak nás postupně brávil s sebou na různé akce (poutě, pohřby) do kapely. Tuším, že první veřejné hraní bylo v červnu 2005 na pouti, kde jsem hrál i s bráchou. To jsem končil sedmou třídu. Takže i v kapele jsme začali hrát současně. A potom když vezmu v potaz pohřby, které tvoří za ty roky, co hrají, většinu akcí, kterých se účastním jako muzikant, tak první pohřeb jsme hráli 27. května 2006, za který jsem*

---

¹⁴⁵ Osobní rozhovor s Miroslavem Růčkou, Dolní Bečva, 10. 10. 2020.

obdržel honorář ve výši 50 Kč. Mimochodem, na svém muzikantském kontě mám k dnešnímu dni 484 odehraných pohřbů.“

4. Otázka – Co členové kapely? Víte o nějakých, kteří v kapele hráli, ale již nehrají?

P.D.: „No to vím (smích). Pravda je, že před těmi 15 lety jsem začínal s některými muzikanty, kteří teď už nežijí. Mnohým jsem hrál i na pohřbu. Pak jsou i tací, co ještě žijí, ale užívají si klidného stáří a důchodu a s kapelou už nehrají. Z těch nežijících jsou to třeba Miroslav Růčka z Prostřední Bečvy, potom Josef Hatlapatka, kterému se mezi muzikanty přezdívalo Střecha. Ten se k nám hlásil, i když už v kapele nehrál. Dále z těch žijících v důchodu to je Jindřich Frňka a Stanislav Bordovský. Ten ještě příležitostně hraje, ale ne s Horňany. Chodí občas na záskoky na Dolní Bečvu hrávat s Bečvankou. A pak dalším je Petr Vašut, kterému je něco přes 40 let. A potom mě napadá ještě Dominik Opálka, ten je ještě mladší než já. Oba dva už ale moc nehrají.“

5. Otázka – Váš dědeček, Miroslav Křenek, byl kapelníkem. Jaký byl? Povíte mi o něm něco z osobního života i ve spojitosti s kapelou?

P.D.: „Tak nejdříve k té druhé části otázky. Z té spojitosti s kapelou toho asi moc neřeknu, jelikož si nepamatuji doby, kdy byl kapelníkem nebo i kdy ještě aktivně v kapele hrával. Skončil s hraním někdy v devadesátých letech. Ale jak jsme začali s bráchou hrát, tak on za to byl strašně rád. Zajímal se, když jsme někde hráli. Chodíval se dívat a poslouchal nás. Nebo když jsem hrál někde s jinou kapelou jako záskok, tak děda ty starší muzikanty samozřejmě znal, tak jsme si o nich spolu vždycky povídali. On nás poslouchal a byl tak rád, až ho to kolikrát dojímalo, že plakal, když nás slyšel hrát. Děda měl několik mrtvic, takže měl problém s mluvou a koordinací. Nehrál jen na dechové nástroje, hrál i na klávesové, doma měl elektrické varhany. Pamatuji si, že si každou neděli pustil svoje elektrické varhany a hrával na ně třeba hodinu a půl v kuse. Ale na dechový nástroj jsem ho nikdy hrát neslyšel. No a z toho osobního života, to si ho pamatuji spíš až na to stáří. Víím, že měl problém s vyjadřováním po mrtvicích. Ale na nás na děti byl hodný. Pamatuji si, když jsem byl malý, že on vždycky namazal chleba s máslem a to máslo rozetřel tak, že nebyl vidět ani kousek chleba. Takhle ho uměl namazat jen on, nikdo jiný. No a potom ho rozkrájel na kostičky, říkal tomu na vojáčky, a i ty hrany těch kostiček pomazal máslem. To jsem měl hrozně rád.“

6. Otázka – Je nějaký moment, který Vám ve spojení Vašeho dědečka a kapely utkvěl v paměti?

P.D.: „*Tím nejvýraznějším momentem je určitě jeho dojetí, když nás někde slyšel hrát. To mi dobře utkvělo v paměti. Potom jednou, v únoru roku 2009, jsem poprvé vypomáhal na Hutisku tamním muzikantům. Chlapi už byli postarší ročníky. Všichni dědu znali, tak jsem jim samozřejmě pověděl, kam mě mají zařadit. Nechával jsem dědu od nich pozdravovat a pamatují si, jak se strašně zajímal o to, kdo ho nechává pozdravovat a jak ti chlapi vypadají. Rok 2009, to bylo vlastně rok před jeho smrtí.*“

7. Otázka – Bratr Vašeho dědečka, Cyril Křenek, byl rovněž kapelník. Víte o něm něco z jeho osobního života nebo i ze života ve spojení s kapelou?

P.D.: „*Cyrl zemřel ještě dřív než můj děda. On zemřel na jaře roku 2001, když mi bylo devět let. Z dětství si pamatuji, jak k nám občas chodíval. Moje mamka mu dávala oběd, tak u nás pojedl a pak se často rozpovídal o různých věcech. A vím, že učil ve školce děti hrát na flétnu. Někteří moji spolužáci ze školky se k němu chodili učit hrát. A co mi utkvělo v paměti, a tenkrát jsem to ještě tak nevnímal nebo jsem to spíš nedokázal dostatečně ocenit, strašně rád mluvil o ženských. Každopádně tehdy jsem to moc nechápal. Jinak si ho moc nepamatuji. Těsně před jeho smrtí jsme dostali zprávu, že se výrazně zhoršil jeho zdravotní stav a odvezli ho na Vsetín do nemocnice. Potom jsme ho ještě byli navštívit přímo v nemocnici a pár dnů na to zemřel. Byl takový silnější, měl cukrovku. A co vím z vyprávění, tak když byl kapelníkem, tak u sebe doma shromažďoval hodně not a ty noty u něj doma po jeho smrti zůstaly a už se nikdy nenašly, jelikož dům byl prodán a zchátral. Takže tímto způsobem kapela Horňané o hodně not přišla. To vím ale jen z vyprávění, víc by k tomu určitě řekli jiní.*“

8. Otázka – Jak vnímáte kapelu dnes oproti Vaším začátkům?

P.D.: „*Ze svého pohledu musím říci, že se kapela určitě hodně zlepšila. A to se týká prezentace kapely, veřejného vystupování, šířky repertoáru, hráčských schopností a zkušeností, také toho, na jakých akcích se hraje, a toho, kde až se hraje co do vzdálenosti. Nejdál jsme s kapelou vystupovali až na Ukrajině na pivním festivalu. Určitě tedy došlo k nějakému progresu od dob mých začátků. Přispělo i to, že jsme v dubnu 2018 nahráli naše první CD, které se jmenuje Zdar a nátisk. Natáčeli jsme ho na jižní Moravě. Křest CD byl téhož roku na podzim, kdy naše pozvání přijala dechová kapela Moravanka. Podařilo se je přizvat ještě s některými původními členy z jejich éry největší slávy v 70. a 80. letech. Další plus je stabilizace členů kapely za posledních 10 let, což souvisí s učitelskou činností již zmiňovaného Josefa Blinky, který na Horní Bečvě začal vychovávat mladou generaci*

hudebníků tím, že tu vyučoval hudbě pod hlavičkou ZUŠ v Rožnově pod Radhoštěm. Zároveň zde byla jakási mladá generace muzikantů včetně mě, co jsme začali stabilně hrát, a hrajeme více méně ve stejném seskupení dodnes. Dá se říci, že v jakékoliv zájmové činnosti, když se nepracuje s mládeží, tak ta činnost postupně upadá, až zanikne. Tady došlo právě k jakémusi rozmachu. Znímám z vyprávění, že v devadesátých letech tu byl spíš úpadek dechovky. Poté se to znovu nastartovalo někdy kolem přelomu tisíciletí. Přišli noví muzikanti, změnil se kapelník, s tím souvisejí nové příležitosti, začalo se zkoušet a hrát i na jiných akcích než jen na pohřbech. Jezdíme hrát na jižní Moravu na hody a svatby. Snažíme se každý rok jezdit hrát na vánoční trhy v Brně, hrajeme adventní koncerty nebo i koncerty na různých přehlídkách, festivalech a podobně. Asi nejdál jsme v rámci České republiky byli v Sebranicích u Litomyšle, což je nějakých zhruba 200 km od nás. Taky samozřejmě, alespoň já osobně si myslím, že jsem lepší muzikant, než na začátku, kdy jsem začínal jako dítě bez jakýchkoliv muzikantských zkušeností. A člověk jich má tím víc, čím víc toho odehraje. Teď už možná co do výkonnosti stagnuju (smích). A poslední rok nestál za nic.“¹⁴⁶

4.3 Osobní rozhovor s Josefem Blinkou

1. Otázka – Jste bývalým kapelníkem dechové kapely Horňané. Jaká byla a stále je Vaše činnost v kapele?

Josef Blinka: „Zaplat’ pánbůh ještě funguji a pořád hraji. Jsem rád, že mi stále zdraví v mém věku dovolí a že ještě můžu hrát. Do DH Horňané mě přivedl můj taťka, když tam hrával, a učil mě na křídlovku. V té době jsem chodil do ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm na harmoniku. Poprvé jsem hrál v dechovce ve svých 14 letech. To bylo na 1. Máje tuším v roce 1971. První moje zkouška byla u kapelníka Miroslava Křenka u něj doma. Bylo po zabíjačce, jitrnice, klobásky a tlačenka, popíjela se tam slivovice, posedělo se, klábosilo a pohrálo. Seděli jsme tam v kuchyni, dodnes na to vzpomínám, jeho manželka Milka, veliká milovnice dechovky, nám nachystala tyto dobroty a těch zkoušek tam bylo víc. Pak se dělaly zkoušky na Rališce v rekreačním středisku státního rybářství, moje maminka tam dělala údržbářku, kde byla velká zasedací místnost, tam jsme se sešli, zatopili si a zkoušeli. V té době tam hráli Josef Bordovský 1. křídlovka, Stanislav Bordovský 2. křídlovka, Míra Křenek baryton, Josef Hatlapatka – přezdívka „Střecha“, hrál na tenor, Cyril Křenek esák, na první B klarinety hráli Miroslav Křenek mladší, syn kapelníka, který později v roce 1987 tragicky zemřel, Josef Maceček a Ladislav Polách. Pavel Solánský hrál doprovod, trombon i bicí, Ladislav Křenek hrál Es trubku, Ondruch taky Es trubku. No a basy hráli Antonín Machálek F bas, B bas

---

¹⁴⁶ Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.

hrával Stanislav Polách. Miroslav Palacký hrál na bubny a zpíval. Taky s námi zpívala Fanuška Machálková. To byla sestava v té době. V roce 1972 začínala hrát Moravanka, já jsem měl červený kazeťák, a z něj jsem poslouchal kazety od Moravanky a přepisoval jsem písničky do not, tehda nebyl k sehnání notový materiál od Moravanky. Nebylo toho moc, ale mělo to obrovský úspěch. Po vojně jsem se oženil a přestěhovali jsme se na Vsetín, kde jsem hrával v různých dechovkách. V roce 1995 jsme se s manželkou Helenou a 4 dětmi přestěhovali zpátky na Horní Bečvu. Všechny děti, 3 synové a 1 dcera, všichni momentálně hrají a zpívají v dechovce. Já jsem začal vyučovat v ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm, pobočka Horní Bečva ve hře na akordeon a dechové nástroje. V té době jsme i založili se synem Blinklight swing orchestr, který hrál 10 let. Orchestr byl složen z hráčů ze širokého okolí. Hráli jsme lehký pop, filmové melodie, Swing, Jazz apod. V roce 2005 jsem se stal kapelníkem dechovky a začali jsme postupně doplňovat hráče, vlastně to byli všichni moji žáci. V roce 2015 jsem předal místo kapelníka svému synovi Honzovi. Obsazení dechovky od té doby je vlastně stejné.“

2. Otázka – Co jste dělal dřív, než jste se k dechové kapele přidal? (práce, zájmy, koníčky,...)

J.B.: „Narodil jsem se na Horní Bečvě. A v patnácti letech jsem se hlásil na konzervatoř na harmoniku. Nevyšlo to a řekli mi, že mám rok počkat, že to vyjde. Rodiče ale rozhodli jinak, šel jsem do učení ve Zbrojovce Vsetín. Přesto jsem v roce 1973 počal dálkově studovat na lidové konzervatoři v Ostravě – obor akordeon. Dovedete si představit rok 1972? Byl to tvrdý socialismus, tatka měl strach o práci, komunisté mu vyhrožovali, že když nebude platit tzv. kontigent, to se odevzdávala vejce, máslo, maso, že ho propustí z práce. Maminka byla doma, protože jsme měli 3 krávy a bylo nás dohromady 5 dětí. Takže na nějaké hraní nebylo čas. Zahrál jsem si až večer po práci. Až jsme usušili seno, vykopali řepu apod. Večer jsem šel zatopit do kamen, vzal jsem si harmoniku a hrál, celý den jsem na to čekal.

V roce 1979 jsme s manželkou Helenou měli svatbu a bydleli jsme ve Valašské Polance dva roky, jen na přechodnou dobu. Potom jsme bydleli na Vsetíně deset let. Vlastně než jsem přišel sem, hrával jsem v Polance nebo na Vsetíně. Máme babičku Kozubíkovou a ona té muzice přála, a tak, když jsem někde hrál a manželka zpívala, tak nám hlídala děti.“

3. Otázka – Váš syn, Jan Blinky, je současným kapelníkem Horňanů. Povíte mi o něm něco?

J.B.: „*On šel v našich šlépějích. V naší rodině je muzika téměř vždy skoro na prvním místě, vše se podřizovalo muzice. Ještě když jsem byl na Vsetíně, tak se hrálo každý týden. Bylo třeba 7 plesů, v pátek a v sobotu. V pátek jsem šel z práce a rovnou na ples. V sobotu ráno jsem přišel domů, do dvanácti jsem spal a ve čtyři hodiny odpoledne jsme jeli zase hrát.*

A k tomu Honzovi, on v tom všem vyrůstal. To vše před tím, to je takové podhoubí toho všeho. Kluci v tom vyrůstali a všude s námi chodili. Šli jsme hrát a oni šli také. Vzali si bubínek, paličky do rukou a už tam ťukali na dřívka a žili s námi s muzikou. Šlo to tak každý rok. Jak jsme se přistěhovali na Bečvu, tak jsme začali hrát intenzivněji. Upravovali jsme si noty, to už si pak kluci dělali i sami. No a Honza v tom vyrůstal. Pak nastal okamžik, kdy už jsem toho chtěl nechat, kdy už jsem dospěl do jakéhosi věku a řekl jsem si, že už je nejvyšší čas to někomu předat. Zvažoval jsem, kdo by to mohl být, a Honza z toho vyšel jako první na místě. On má dobré diplomatické jednání, je uvážlivý. Každý kapelnickou činnost dělat nemůže. Musí být tak trochu psychologem, je to náročné. Rozhodlo se to tak. Byla schůze, kde se to odhlasovalo. Já jsem ho navrhnul a chlapi to odsouhlasili, a tak se stal kapelníkem. Hlavně Honza i velmi dobře zpívá a má dobré muzikantské cítění.“

4. Otázka – Teď k bývalým kapelníkům. Znal jste se s Miroslavem Křenkem. Můžete mi o něm něco povědět?

J.B.: „*Moc toho nevím. Opět se musíme vrátit do doby zhruba šedesátých let, zase tvrdý socialismus. To byla jiná doba, kolikrát si to člověk ani nedokáže představit. A Míra měl 5 dětí, z toho dva muzikanty, mladší Karel hraje na křídlovku a starší Mirek hrál na klarinet a saxofon, bohužel tragicky zahynul. Do toho hospodářství, to se nedá srovnat s dnešní dobou. Hudba byla jen pro zábavu, po práci, po zaměstnání. On dělal v Tesle, doma měl sečení a zemědělské práce. To nebylo na nějaké vyskakování. Ale byl to velice zdatný muzikant na tu dobu. Ovládal několik nástrojů. Hrál na klarinet, baryton, na křídlovku, harmoniku, na klavír. Byl to univerzální muzikant a v té době byl výjimečný ve svém okolí. Podmínky pro muziku byly těžké a složité. A muzika byla vždy jen večer, až když nebylo co na práci, tak si šel člověk zahrát.*

Míra byl kapelník, ale většinou se o ni staral Tonda Machálek. Měli to mezi sebou tak domluvené. Tonda bydlel u kostela, neměl starosti s pozemkem, neměl tolik dětí, nesořil seno,

neměl tolik starostí kolem domu. Měl k tomu trošku lepší podmínky, než Míra, ale fungovalo jim to. Tonda byl taková hybná páka, on to všechno organizoval. “

5. Otázka – Jeho bratr, Cyril Křenek, byl rovněž kapelníkem. Řeknete mi o něm něco?

J.B.: „Cyril to převzal po svém bratrovi Mírovi. On byl trochu jiný člověk, myslím povahově. Nebyl tak muzikantsky zdatný jako jeho bratr. Hrál na klarinet a na saxofon. Rodina se mu rozpadla hned ze začátku, bydlel sám, v domě po rodičích. Cyril se možná cítil i osamocený, mám takový pocit. Byla to jiná dimenze těch vztahů. Měl svoje přednosti. Byl velice kamarádský, dobře jsme se znali, ale to zázemí neměl takové. Bylo mi ho i trošku líto, protože jsem tam kdysi byl. No a samotnému člověku je vždy smutno, stěžoval si mi, že se za ním jeho děti nestaví. To je takový úděl. Nějak se o tu dechovku staral. Ale byly určité aktivity, které zvládal. Navázal spolupráci se Zubřany, byl hodně kamarádský. V Zubří byla muzikantská rodina Dořičáků, se kterými navázal kontakt. Jezdili sem, a tak jsme si vzájemně vypomáhali. Bylo to zajímavé období. Dělal se i různé koncerty a estrády na Valašce, Zavadilce a objevilo se za něj i pár mladých hudebníků. Pak byl nemocný, byl kvůli tomu na důchodě a v roce 2001 pak zemřel. “

6. Otázka – Po Cyrilu Křenku převzal kapelnictví Antonín Machálek. K němu mi také něco povíte?

J.B.: „Určitou dobu tam Tonda také fungoval jako kapelník. On je to srdcař. Byl organizátor první třídy. On tu kapelu tak jako držel. I když byly nějaké problémy, takové názorové bych řekl, tak Tonda to vždycky dovedl usměrnit. Dali jsme si po panáku a bylo hotovo. Zametl to takovou diplomatickou cestou pod práh. Protože v té době tam bylo dost kohoutů, včetně mě (smích). Takže za to vše patří Tondovi velké díky. On byl vždycky tak v ústraní, ale má na tom všem velkou zásluhu, že se kapela udržela, že se to kolikrát nerozhádalo. Kvůli hádkám se někteří muzikanti odtrhli a založili si svoji kapelu např. „Zátkuláci“. Byli to muzikanti z Kněhyň, ale to bylo ještě dříve. Takže ono o ty problémy v rozhádání není nikdy nouze a Tonda, ten to vždycky dokázal usměrnit. Ta dechovka v určitém okamžiku hrála jen na pohřebch. V té době byla už jiná úroveň dechovek, to bylo nějak kolem roku 2000. Byli tam samí staří, nebyl tam nikdo mladý. Pak se to zvrtilo, jak jsme to začali doplňovat. Musím říct, ne že bych se chtěl chválit, ale je pravda, že s našimi kluky jsme dali jakousi jiskru té kapele. Potřebuješ první křídlovku, tenor, bas a bicí, aby ti to hrálo. Ostatní se tak jako svezou, ale ten základ musíš mít. A my jsme začali pak hrát a už to začínalo mít jiný nádech, jiný směr. Navíc se začínali přidávat i mladí kluci, což bylo taky dobré. Protože naši kluci, když začali

hrát, tak sebou strhli určité lidi a dali jim takovou tu kuráž, motivaci do hraní. K tomu Tondovi asi tak, on má na tom všem velkou zásluhu, měl by se dostat do síně slávy.“

7. Otázka – Co současnost kapely. Jaké jsou její pravidelné aktivity?

J.B.: „Nehrajeme jen dechovku, hrajeme třeba Jazz, Swing, pořádáme vánoční koncerty, adventní, různé přehlídky, svatby, pohřby, zábavy apod. Z naší dechovky dokážeme složit dva žesťové kvintety, nezávisle na sobě, říkáme si Staří a Mladí. Přitom máme každý jiné noty, oni mají svůj repertoár, my také svůj a vzájemně si vypomáháme. Jsme schopni zahrát dva pohřby najednou, protože na to máme dostatek muzikantů. Teď máme i zvětšený brass orchestr nebo jak bych to nazval, dechový nonet, kde hrajeme třeba 4 trubky, 3 pozouny a tuba. Hrajeme vánoční a adventní koncerty, to zní, to má barvu. Ještě bych vzpomněl chrámový sbor. O tom se nikde tak moc nemluví, ale je to součástí muziky. Měli jsme tu 18 let chrámový sbor v kostele, kde účinkovalo třeba 40 lidí, muzikanti, zpěváci. Ti lidi se tam normálně hrnuli. Pan farář v kostele vyhlásil, že bude na Vánoce sbor a přišlo tam 45 lidí. Je pravda, že někteří neuměli vůbec zpívat, jednu dobu jsem byl z toho zoufalý, protože jsem nevěděl, jestli někteří zpívají nebo recitují (smích). Byly tam s námi i moje žáčky, co jsem učil. To byla taková spontánní atmosféra, že ti lidé chtěli něco dělat. Bylo tam spousta lidí, co do kostela ani nechodili, ale na sbor přišli. Začalo to zhruba v roce 1996 a trvalo to 18 let. Na varhany tam s námi hrál pan profesor Jan Bernátek, je to profesor z konzervatoře, dodnes hraje v kostele. Dával nám noty a říkal, co máme hrát. Mám spoustu not od pana Bernátka. Byla to nádherná atmosféra, nádherná doba. Kluci mají teď sbor menší. Jsou to už vyspělí muzikanti, zpěváci, mají to kvalitní. My jsme to dělali s radostí, kdo měl ruce a nohy, ten mohl zpívat. Pan profesor Bernátek má veliké zásluhy. Jinak, jeho tatínek byl varhaník na Hutisku a celá jeho rodina je muzikantská.“

8. Otázka – V roce 2015 proběhlo 125. výročí kapely. Řeknete mi z této akce nějaké zážitky? (Vaše dojmy, kde se konala, kdy to bylo, atd.)

J.B.: „Bylo tam představení nového kapelníka a konalo se to na Zavadilce a bylo to v létě. Ty oslavy, to bylo 125 let. Byla tam přehlídka, kterou jsme si sami uspořádali. Sehnali jsme si sponzory, pozvali jsme si kapely. Bylo to vlastně poprvé v té době, nikdy předtím se to nedělo. Bylo to velké nadšení, velkou část zařizovali hlavně mladí kluci a byli do toho velice zapálení. Ten tah na branku, já to považuji za strašně důležité. Musí do toho být chuť něco dělat. Přehlídka a spousta dobrých nápadů – oblečení, reklamy, zasloužilí členové dostali dar. Byli vyhlášeni a veřejně vyznamenáni a dostali dárek, flašku slivovice. Byl to pan Palacký, Antonín Machálek, Josef Bordovský, Pavel Solánský, Stanislav Bordovský, Jindřich Frňka.

Vzpomenuli jsme všechny žijící bývalé členy. Byla to taková pěkná vzpomínka a tehdy jsme se představili poprvé jako znovuzrozená dechovka. Znovu jsme oprášili starý název Horňané, nechali jsme si udělat nová trička, nové logo, vznikly internetové stránky. Poprvé jsme se začali zajímat o historii kapely. Založili jsme Spolek Bečvanských hudebníků, aby bylo možné čerpat dotace. Už to začalo nabírat jiný směr.“

9. Otázka – V roce 2018 proběhlo křest CD Zdar a nátisk. Jak na tuto akci vzpomínáte?

J.B.: „Bylo to poslední víkend v říjnu. A byla to bomba. Jinak to ani nemůžu říct, jenom bomba. Nádherné vystoupení. Můžu říct, když se tak zamyslím, zažil jsem různých oslav, ale tohle byl luxus. Moravanka byla zlatý hřeb večera. Vůbec to provedení celého koncertu bylo velice úspěšné. Celé to probíhalo v kulturním domě Horní Bečvy. Celé to provedení už měli v režii ti mladí, názory a nápady. Měli to dobře promyšlené. Třeba nápad, začali jsme hrát ve tmě. Byla tma, v té jsme každý došel ke svému nástroji a najednou se rozsvítilo a začali jsme hrát. Už ten začátek byl famózní, tedy aspoň co jsem slyšel od posluchačů. A velice důležitý tam byl zvuk, protože jsme měli novou, kvalitní aparaturu. Po nás šla hrát Moravanka a ten zvuk si tam nechali, hráli na náš aparát. Po skončení koncertu pak bylo pohoštění pro Moravanku, popili, pojedli. Nikdo se nepovyšoval, skvěle tam zapadli. Byla to dobrá akce. Ostrava to dokonce hlásila na svém rozhlase a lístky byly beznadějně vykoupené. Další věc, všechno jsme to dokázali zaplatit. Kluci to měli tak finančně vymyšlené, že nám to krásně vyšlo. Potom vlastně členové Moravanky říkali, že jim tam mezi námi bylo velice dobře.“

10. Otázka – V kapele působíte již dlouhou dobu. Jak vidíte kapelu dnes oproti Vaším začátkům? V čem se změnila?

J.B.: „Já to vnímám velice pozitivně. Když se tak ohlédnu deset let zpátky, opravdu my patříme v okrese Vsetín mezi jednu z prvních kapel, která má takovéhle obsazení mladých lidí a lidí, kteří jsou z jedné vesnice. To nemá široko daleko nikdo. Máme všechny muzikanty svoje, zpěváky a navíc ten repertoár, který hrajeme, to není jen dechovka. Samozřejmě celá kapela se zlepšila ve výkonu, protože ti hráči, co začali hrát před deseti lety, tak muzikantsky vypsěli. Můj syn Jirka aranžuje a pro určité skladby napsal určitá aranžmá. Což si myslím, že je velice přínosné pro změnu repertoáru a styl dechovky. Nehrajeme jen klasiku, nejsou vyloženě dechové, jsou na rozhraní dechovky, rocku a popu. Hrajeme i písně od ABBY, Michaela Jacksona a jiných. V jiných úpravách, podle mého, až někdy hodně náročných pro nás nebo pro některé lidi. Je tam něco jiného, jiné aranžmá, jiná harmonie. Jirka má tu velkou zásluhu, že to umí udělat. On na to má, slyší to, má harmonii v hlavě. Úpravy od něj mají něco víc, je to jiná kvalita, jiný level. Občas je to až moc náročné, že mu říkám, ať ubere

(smích), ale to jsou už takové detaily. I muzikanti ze širokého okolí říkají, jak pěkně to zní, že je to mazec. Muzikant to zkrátka dovede ocenit.

*A budoucnost, ta vypadá velice dobře. Co jiného si můžeme přát, než mít mladé muzikanty, 90% je mladých a schopných muzikantů, zapálených. To je sen každého kapelníka, aby ta muzika pokračovala. Je tu zaručená perspektiva. A já, já ještě nekončím, já ještě hraju dál – pokud to půjde. Na závěr bych chtěl poděkovat všem manželkám, přítelkyním, rodičům a obecnímu úřadu, že nás v této činnosti podporují. Děkuji za rozhovor.*¹⁴⁷

4.4 Osobní rozhovor s Janem Blinkou

1. Otázka – Jste současným kapelníkem dechové kapely Horňané. Působil jste v kapele i před tímto postem?

Jan Blinka: *„Ano, působil. V kapele jsem začal někdy v letech 1995 nebo 1996. To jsme se s rodiči přistěhovali na Horní Bečvu. No a taťka nám rozdal nástroje a začali jsme hrát. My jsme vlastně ani na ZUŠ na nástroje nechodili, tedy na ty, na které teď hrajeme. Ale pamatuji si, to byla neděle po mši svaté a taťka přišel domů a rozdával nástroje. A vyřešil to tak, že každému dal nástroj a do dneška na ně hrajeme. Ty budeš hrát trumpetu, ty tenor a ty basu a do dneška to sedí (smích).“*

2. Otázka – Jak jste se k Horňanům dostal?

J.B.: *„Bylo to přes tu rodinu, co vím, tak v kapele hrával už můj děda, potom můj taťka, no a tím to bylo dané i pro mě. My jako sourozenci jsme to měli doma, takže tam moc na výběr nebylo. Ale s odstupem času jsem za to vlastně rád. Teď si uvědomuji, že nechybělo moc a v Horňanech jsem dnes nebyl. Totiž po svatbě jsem se přestěhoval za svojí milou do Fulneku a tam jsem hrál a dělal kapelníka v místní dechovce Fulnecké kapele. Byli jsme tam v celku spokojeni. Až díky náhodě, když se začal řešit rodinný majetek, jsme se rozhodli, že si postavíme nový dům na HB. No a tak jsme se vrátili na HB. To byl rok 2010. Začal jsem opět hrát v kapele a od roku 2015 jsem převzal po taťkovi kapelníčení.*

3. Otázka – Teď k bývalým kapelníkům. Znáte Antonína Machálka? Povíte mi o něm něco?

J.B.: *„Tonda je velice obětavý člověk. Nikdy pro něho nic nebyl problém. Všechno zařídil, všechno vyřešil. S každým byl kamarád a byla s ním velká sranda... třeba ta zlidovělá hláška, co říkal na pohřbech: Když Ogaři nevěděli, jestli sa ide na hostinu (trachtu), tak se ptali*

---

¹⁴⁷ Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.

Tondy a ten vždycky jenom řekl: Baže (smích). Pamatuji si i další takovou příhodu, co říkal, opět z pohřbu... to jak na pohřbu honili buben, který vypadl bubeníkovi a kutálel se dolů z kopce (pozn. V té době se ještě chodilo průvodem s rakví od domu zemřelého). Je faktem, že Tonda byl velmi veselý člověk, a proto i ty historky byly vždy úsměvné a dost jsme se nasmáli, i když se děly třeba při těch smutných akcích - pohřbech. Tonda byl hodně společenský. A kapelníkem byl tuším do roku 2004 nebo 2005 po smrti Cyrila Křenka, takže asi od roku 2001. Je fakt, že v té době to nebyla dechovka jako taková, byla to spíš pohřebovka. Výjimečně nějaký koncert nebo nějaké stavění Máje. “

4. Otázka – Co současnost kapely. Jaké jsou její pravidelné aktivity?

J.B.: „No, v dnešní době těžká otázka, protože už rok téměř nehrajeme. Ale snažíme se vždy dát nějaké cíle, kterých bychom rádi v tom roce dosáhli. Třeba v roce 2019 jsme udělali první Adventní koncert (výtěžek jsme darovali na opravu varhan v kostele na HB). Na koncert přišlo odhadem přes 350 lidí, v což jsme ani nedoufali. Chtěli jsme každým rokem pokračovat, ale COVIDová situace to nedovolila. Tak uvidíme, snad už brzo budeme moci zase začít plánovat / hrát – už teď máme nějaké nápady, co a jak. Jinak pravidelně hrajeme na akcích nejen na HB (stavění / kácení máje, sousedské setkání, myslivecký výlet), ale i v regionu (koncerty, poutě). Dříve jsme hrávali více i plesy, dnes maximálně jeden za rok, ale myslím si, že se vrací doba, kdy pořadatelé a hlavně posluchači by rádi zase „plesali“ u živé hudby. “

5. Otázka – V roce 2015 proběhlo 125. výročí kapely. Řeknete mi z této akce nějaké zážitky? (Vaše dojmy, kde se konala, kdy to bylo, atd.)

J.B.: „Samotná akce se konala na Zavadilce a byla uspořádána v rámci Dnů guláše a piva. Ohlas byl veliký, přeci jenom ne každá kapela může říci, že už hraje třetí století. Mě osobně potěšilo to, že na akci opět přišli naši věrní posluchači nejen z HB, ale i z Rožnovska, Vsetínska. Ale důležitější věc, než akce samotná je, že to byl impulz pro nastartování věci, které jsme chtěli rozjet. Tam jsme se také veřejně zavázali, že natočíme CD. Potom jsme se k tomu dokopali a podařilo se nám to natočit a myslím si, že CD má posluchačům pořad co říci. Takže to byla jedna věc. Druhá věc – repertoár: jednak jsme oprášili staré dobré dechovky (Vacek, Vejvoda, Slabák), ale taky začínáme hrát novější věci díky bráchovi, který ty skladby dokáže tak dobře upravit. Jednu nebo dvě skladby udělal i pro CD a je to tam znát. V neposlední řadě i ta dnešní doba nás trochu donutila, abychom využili její možnosti, a proto jsme udělali internetové / facebookové stránky a pořídili jsme stejnokroje, ve kterých hrajeme na akcích (stejně trička, pásky, šňůrky do bot, motýlky). A zapojili jsme více členů do vedení / chodu kapely, že to není postavené vyloženě jen na jednom člověku, na kapelníkovi.

To kdyby se podařilo i dál, tak by to bylo výborné. Takže bráchu Jirku, toho jsme zvolili uměleckým vedoucím. To znamená, že aranžuje písničky, vymýšlí skladby, repertoáry. Z Pavla Dobeše jsme udělali pokladníka. To je taky důležitá a prospěšná funkce, protože jsme založili Spolek Bečvanských hudebníků, což obnáší účetnictví a vedení účtu a roční přehledy, atd. To má Pavel v malíku a je to dobře. No a pak jsme si zvolili tiskového mluvčího. To je Tomáš Machálek. U něho si myslím, že ho to baví a že se mu v té pozici daří.“

6. Otázka – V roce 2018 proběhlo křest CD Zdar a nátisk. Jak na tuto akci vzpomínáte?

J.B.: „Velká akce. Musím říct, že ne jen pro nás, ale i pro obec, pro naše věrné posluchače. Přijela Moravanka, tak to je samo za sebe a ohlasy byly výborné. Mám za to, že jsme možná měli i větší ohlasy jak Moravanka. Ale ono je to asi dané i tím, že ti místní se nám snažili víc přát. Na Křest jsme pozvali hodně lidí, okolní muzikanty - dechovky, samozřejmě Vaška Štěrbu, který s námi měl tu práci a natočil CD, a taky Václava Bělohavého z českého rozhlasu Ostrava. Ten byl z akce nadšený a hned jak jsme mu poslali CD, tak zapojil jednu skladbu do svého rozhlasového pořadu „Chtěl bych mít kapelu“ – to je dechovková Hitparáda. Po koncertě byl na jevišti raut. To bylo taky dobré, taková spontánní oslava i s Moravankou. A myslím si, že ti z Moravanky a všichni, kdo přišli, budou na tuto akci rádi vzpomínat.“

7. Otázka – V kapele působíte již delší dobu. Jak vidíte kapelu dnes oproti Vaším začátkům? V čem se změnila?

J.B.: „Nevím, jestli se změnila. Myslím si, že se snažíme tu „káru“ neustále tlačit dopředu. Je dobré, že Jirka a taťka mají tady na Bečvě třídu ZUŠ. A myslím si, že až bude na čase, kdy budeme rozšiřovat kapelu, tak přivzeme ty mladé, které oni vychovávají. Takže to vidím jako dobré, kdyby se to do budoucna vydařilo. Vlastně navázat na to, co jsem převzal po mém taťkovi a předchozích. V té dechovce moc možností, jak ji vylepšit, není. To musí muzikanty bavit. Když to člověka baví, tak to poznají i ti, kteří dechovku poslouchají.“¹⁴⁸

4.5 Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem

1. Otázka – Jak jste se k dechové kapele dostal?

Tomáš Machálek: „K dechové kapele jsem se dostal na podzim roku 2004, kdy mi Jožka Blinka, ke kterému jsem chodil na hodiny hry na tubu, řekl: Tome, mohl bys jít hrát na pohřeb, když dědeček už ze zdravotních důvodů nemůže? A já řekl ano. A tehdy začala má kariéra s kapelou Horňané.“

---

¹⁴⁸ Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.

První pohřeb si pamatuju jako dnes, strašně jsme vymrzli. Spolu se mnou, abych v tom nebyl sám mezi starými pány, začal chodit hrát na pohřby i Antonín Polách, kterému neřekneme jinak než Tonda. Tehdy jako malí kluci školou povinni jsme usedli do lavic kostela na Horní Bečvě a začali hrát pohřební písně a chorály. Tato činnost se nám tak zalíbila, že vždy po skončení povinné školní výuky jsme s Tondou spěchali obhlédnout úřední desku, zdali se zde neobjevilo nějaké nové pohřební oznámení. Je to hold smutné, ale každé parte znamenalo malé přilepšení do našeho bezedného prasátka. To nám bylo 13 let.“

2. Otázka – Máte kapelu s dětstvím nějak spojenou?

T.M.: *„Z dětství si pamatuji, jak jsme s rodinou chodili na různé hudební odpoledne a do kostela, kde hrával můj děda.“*

3. Otázka – Váš dědeček, Antonín Machálek, byl kapelníkem. Jaký je? Povíte mi o něm něco z osobního života i ve spojitosti s kapelou?

T.M.: *„Dědeček je strašně hodný člověk, kterého ani v pokročilém věku neopouští velice dobrá nálada, a má v sobě pozitivní energii, kterou se snaží předávat.“*

K jeho hudebním začátkům vím, že když byl malý, tak mu jeho mamka, která ho vychovávala spolu s dalšími dvěma sourozenci jako vdova, koupila housle. Děda chodil do měšťanské školy na hodiny houslí. Když odešel na učení do Zbrojovky Vsetín, tak se přichomýtnul k podnikové kapele, kde mu bylo řečeno, že na housle se v ní nehraje, ale chybí jim tubista. No, a to byl ten moment, kdy začal hrát na tubu.

Pokud mám mluvit o tom, jaký byl kapelník, tak z téhle stránky jsem ho nikdy nepoznal. Ale od druhých lidí z kapely jsem se později dozvěděl, že vždy fungoval jako takový tmelič partyje. Snažil se vždy udobřit obě strany, protože kdysi hrály různé rodiny na Horní Bečvě a mezi nimi byly i nějaké konflikty. Babička říkala, že dědu oficiálně nikdo do role kapelníka nepasoval, ono to vzniklo tak samo. Bydlel v centru obce, lidi ho měli rádi, s každým po dobrém vyšel a uměl zařídit, co bylo potřeba. Takže, když někdo něco potřeboval od hry na svatbě až po pohřeb, všichni věděli, že mají jít za Tondou Machálkem, který bydlí v centru dědiny u kostela. Nikdo tak nějak nepřemýšlel, kdo je a kdo není kapelník, nebo tak to vnímám jen já.“

4. Otázka – Je nějaký moment z dětství, který Vám ve spojení Vašeho dědečka a kapely utkvěl v paměti?

T.M.: „*Těch momentů je několik, vyberu něco pozitivního. Z mých nejranějších let si vybavuji, jak jsem chodil spávat na noc k babičce a dědovi. Dědu jsem vždycky prosil, ať jdeme spolu do kutlochu – to je místo, kde se dodnes scházíme s muzikanty, hrajeme tam a máme tam sklad nástrojů. Při návštěvě kutlochu jsem vždycky chtěl vyzkoušet všechny nástroje od trubky, tenoru, barytonu, až po tubu. Dělal jsem, že na ně hraju tak, jak si hraje každé dítě (smích). To mi mohlo být tak 5 let.*

Když jsem byl o něco starší, tak jsem chodil do kostela jen tehdy, když tam hrála dechovka. Vždycky jsem si šel sednout na kůr do rožku k varhanům. Zde měl místo i můj děda, který tam hrál na tubu. Tehdy jsem si připadal strašně důležitě, že můžu sedět s kapelou. Pak se šly hrát pochody před kostel a já jsem opět dědovi držel noty.

Další mé oblíbené hraní bylo koledování na Štěpána, což připadá na 26. prosince. Muzikanti po mši v kostele a pár koledách před kostelem pokračovali do hospody, kde koledovali a koledovali. Zde jsem vždycky sedával v rohu a přihlížel, o čem se baví a jak rychle přistává jeden tácek s kořalkou na stole za druhým. To bylo od všech jejich příznivců, kteří v hospodě seděli. No hospoda byla vždy na Štěpána úplně plná, tak si asi dovedete představit, jak to vypadalo.

Je to přece lidský život a vše má i své druhé stránky. Tak jak jsem s dědou chodil a chtěl být u toho, když hrál, tak mým tajným snem bylo, že si spolu zahrajeme. Já s dědou, děda s vnukem... o tom jsem opravdu snil, ale jednoho rána se děda probudil a najednou zjistil, že je něco špatně. Nemohl vstanout, nemohl hýbat rukou a ani mluvit. Co se nestalo, děda v noci prodělal těžkou mozkovou mrtvicí. A tak jak na podzim roku 2004 dohrál poslední pohřeb, tak já jsem po něm pomyslně přebral pozici v kapele. Tak vzniklo mé pouto i k tubě, na kterou děda hrál.“

5. Otázka – Jak vzpomínáte na 125. výročí kapely, které proběhlo v roce 2015?

T.M.: „*Výročí kapely, které proběhlo v nově zrekonstruovaném areálu Zavadilka na Prostřední Bečvě, jsme si všichni užili. Byla to první větší akce, kterou Horňané po delší době pořádali. Prostě odpoledne plné dechovek za hezkého počasí, co víc si přát.“*

6. Otázka – Jak vzpomínáte na křest CD Zdar a nátisk?

T.M.: „*O tomto tématu určitě mluvili i jiní, tak já si dovolím odbočit a říct něco z přípravné fáze.*

Ze křtu CD jsem měl opravdu obavu, protože jsme si nasadili vysokou laťku na 125. výročí kapely. Dost jsem přemýšlel, koho pozveme jako druhou kapelu na koncert a pak mě to napadlo. Ten nápad jsem hned probral s kapelníkem Honzou a ten jako zapřísáhlý fanoušek této kapely souhlasil. V další fázi to zbývalo ohlásit kapele, a to jsem chtěl udělat formou překvápka. Na tento okamžik jsem si vybral kácení máje na Horní Bečvě, kde jsme hráli u hasičů. V jednom z mých výstupů před kapelou jsem seznamoval všechny s faktem, že jsme natáčeli CD a chystáme v říjnu 2018 slavnostní křest. Tímto všichni zbystřili, protože už jen termín křtu byl pro kapelu a posluchače novinkou. Další otázka směřovala do kapely – Pánové, nyní můžete hádat, jakou kapelu jsme si pozvali, aby s námi tento koncert odehrála. Z kapely a publika se nesměle ozývaly názvy kapel z vedlejších vesnic: Bystřičanka, Zubřané, Záhořané a pomalu se stupňovala úroveň kapel, až skončili ve Valašské Polance, kde hraje skvělá dechovka Polančanka. V tom jsem do toho vstoupil a řekl, že za námi zavítá Moravanka Jana Slabáka, a to byl ten moment, kdy všichni ztichli a nechápavě se na mne podívali, že si dělám srandu. A jak to skončilo, to jistě víte. Před otevřením místního infocentra, kde se prodávaly vstupenky na koncert, se brzy ráno utvořila řada. Po otevření byly vyprodány během dopoledne. Ohlas z koncertu byl famózní, předčil mé očekávání a týden po koncertu mi psali i někteří muzikanti Moravanky, že to byl koncert jako za doby jejich největší slávy. Kluci to měli i s ubytováním.“

7. Otázka – Jak vnímáte kapelu dnes oproti Vaším začátkům?

T.M.: „*Začátky v kapele byly rozpačité. Mezi lety cca 2004 – 2008 se v kapele změnilo kompletní obsazení. Starší generace odešla a Jožka Blinka to zásoboval svými žáky. Prvních několik let jsme jen zkoušeli a zkoušeli. Velký krok kupředu bylo, že se jeho syn, současný kapelník Honza Blinka, přestěhoval z Fulneku zpět na Horní Bečvu.*

Leden 2015 byl pro mě v kapele jakýmsi milníkem, kdy jsme se začali posouvat kupředu i v dalších věcech, založili jsme zapsaný spolek, navázali úzkou spolupráci s obcí, vyměnili šatník Horňanů, vytvořili jsme vlastní logo, webové a facebookové stránky a dali tomu druhý dech. Poté následovalo CD Zdar a nátisk a v tom momentu jsme si uvědomili, jaký další velký potenciál se skrývá v našem uměleckém vedoucím, učiteli, aranžéru a vystudovanému tubistovi, který hraje v kapele na bicí – Jiřímu Blinkovi.

*Nyní jsme ve fázi, kdy hrajeme slavnostní koncerty, fanfáry v kostelích a na různých slavnostech. Tento žánr bych barvou zvuku přirovnal ke komorním žesťům. Dále jsme plánovali v roce 2020 koncert k 130. výročí kapely, který se měl jmenovat Horňané hrají už 130 let světově. Plánovali jsme vzít posluchače na spanilou jízdu Evropou od Balkánu, přes Tyrolsko, Francii až do Anglie a přiblížit jim, jak vnímají lidovou kulturu v těchto zemích. Tohle všechno si můžeme dovolit jen díky našemu skvělému aranžérovi a uměleckému vedoucímu Jiřímu Blinkovi.*¹⁴⁹

---

¹⁴⁹ Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem, Horní Bečva, 9. 3. 2021.

Závěr

Dechová hudba se stala důležitou a neodmyslitelnou součástí hudebního života naší republiky. Zabývala jsem se významnými osobnostmi z období Československa. Za zmínku stojí Karel Vacek či Jaromír Vejvoda.

Hlavní část mé bakalářské práce tvoří popis dechové kapely *Horňané* z Horní Bečvy, což bylo mým hlavním cílem. Popsala jsem historii dechové kapely včetně jejich kapelníků od začátků po současnost. Dohledání mnoha dat bylo velice složité, jelikož doposud nebyla zpracována žádná publikace zabývající se čistě touto kapelou. K dohledání jsem tedy využívala matriční knihy, kroniky a také osobní rozhovory s pamětníky a současnými členy kapely.

Lze říci, že vypracováním této práce jsem zjistila více, než jsem sama očekávala. Členství dechové kapely *Horňané* je pro mnohé členy dlouhodobou záležitostí, díky které se neustále zlepšují a získávají užitečné dovednosti do dalšího hudebnického života. Věřím tomu, že se budoucí generace do *Horňanů* také zapojí a že budou tak spokojeni, jako všichni bývalí i současní členové kapely.

Použitá literatura

1. BÁRTEK, Jaroslav. Kronika našeho rodu. Rožnov pod Radhoštěm: Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm, 2009. ISBN 978-80-254-3523-6.
2. DORŮŽKA, Lubomír. Karel Vacek. 2., dopl. vyd. Praha, 1984.
3. KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, c2007. ISBN 978-80-7209-909-2.
4. KOUKAL, Milan. Sága rodu Vejvodů: jazzman s polkou v krvi. [Praha]: Petrklíč, [2005?]. Osobnosti. ISBN 80-7229-115-7.
5. KUBÁŇ, Jan. Kouzlo Valašska: valašská svatba na Horní Bečvě: národopisná črta zvyků, písní a nápěvů. Praha: Triton, 2000. ISBN 80-7254-139-0.
6. OSTREZÍ, Stanislav. Jaromír Vejvoda král české polky. Praha: BärenreiterEditio Supraphon, 1995. ISBN 80-7058-327-4.
7. POLÁCHOVÁ, Jana, Tereza BÁRTKOVÁ, Zuzana KAŇÁKOVÁ, Karel Jan MALINA a Jan ŠKRAŇKA. Horní Bečva: průvodce do kapsy. Horní Bečva: Obec Horní Bečva, 2019. ISBN 978-80-270-4679-9.
8. STEHLÍK, Eduard. Páter Method: životní příběh generála duchovní služby MsgreMethoděje Kubáně. Praha: Ministerstvo obrany - Agentura vojenských informací a služeb, 2006. ISBN 80-7278-370-X.

INTERNETOVÉ ZDROJE

9. DOBEŠ, Václav. Historie dechové hudby. *Hornané* [online],[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: <http://hornane.cz/historie.php>.
10. Informace o osobnostech regionu. *Masarykova veřejná knihovna Vsetín* [online]. © 2008-17 [cit. 15.12.2020]. Dostupné z: <https://www.mvk.cz/knihovna-online/regionalni-osobnost/?o=197-Jan-Pel%C3%A1r>.
11. JANUŠOVÁ, Martina. *Jan Pelár, muzikant, jenž by neměl být zapomenut* [online]. Praha, 2016 [cit. 15.12.2020]. Dostupné z: file:///C:/Users/vacko/Downloads/DPTX_2014_2_11260_0_419900_0_163888.pdf. Diplomová práce. UK, Katolická Teologická fakulta, Ústav dějin křesťanského umění.
12. *Karel Vacek* [online]. Public4u, © 2000 - 2020 [cit. 16.12.2020]. Dostupné z: <https://www.jizerky.cz/dr-cs/23796-vacek-karel.html>.

13. NA SLOVÍČKO. S kapelníkem DH Horňané JOSEFEM BLINKOU. *Youtube* [online], srpen, 2015 [cit. 4.3.2021]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=bZDC3M0Ksvg&fbclid=IwAR1lb7PcebXU4BWIjpaRbuZjBiJZ44CQjY2n-XbczMtfEkVYFcPp_KvkiTU.
14. OBDOBÍ V LETECH 1939 – 1945. *Www.prostrednibecva.cz* [online]. Prostřední Bečva [cit. 14.3.2021]. Dostupné z: <https://www.prostrednibecva.cz/assets/media/rok-1939-1945.pdf>.
15. ŠKARDA, Jan. *Vývoj lidové dechové hudby*. Bakalářská práce. [online], [cit. 5.2.2021]. Brno: JAMU, 2014. Dostupné z: https://is.jamu.cz/th/vepu1/Bakalarska_prace.pdf.
16. VANDÍK, Jan. ZLÍNSKÝ KRAJ OCENIL TŘI OSOBNOSTI LIDOVÉ HUDBY. *Zlínský kraj* [online], srpen, 2017 [cit. 4.3.2021]. Dostupné z: https://www.kr-zlinsky.cz/zlinsky-kraj-ocenil-tri-osobnosti-lidove-hudby-aktuality-14206.html?fbclid=IwAR1lb7PcebXU4BWIjpaRbuzjBiJZ44CQjY2n-XbczMtfEkVYFcPp_KvkiTU.
17. Veřejná databáze. *Český statistický úřad* [online]. Praha: ČSÚ, 1969 [cit. 14.11.2020]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/>.
18. *100 let Karel Vacek* [online]. 2002 [cit. 16.12.2020]. Dostupné z: <https://www.jizerky.cz/dr-cs/23796-vacek-karel.html>.
19. Horní Bečva.kód sady VS0208. z let 1890.*MZA. Okresní úřad Valašské Meziříčí* [online].c2021[14.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.
20. Horní Bečva. kód sady VS0306. z let 1900. *MZA Okresní úřad Valašské Meziříčí* [online].c2021[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.
21. Horní Bečva.kód sady VS0410.z let 1910.*MZA, Okresní úřad Valašské Meziříčí*[online].c2021[cit. 14.1.2021]. Dostupné z: www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/advanced_search.
22. Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2237. z let 1832 – 1847. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.
23. Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2238. z let 1848 – 1872. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

24. Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2246. z let 1866 – 1903. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.
25. Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2239. z let 1873 – 1888. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 26.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.
26. Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 2247. z let 1874 – 1905. *Zemský archiv v Opavě* [online].c2021[cit. 20.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.
27. Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.2245. z let 1889 – 1902. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 26.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.
28. Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú. Inv.č.10245. z let 1904 – 1928. *Zemský archiv v Opavě*[online]. c2021[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.
29. Matrika Horní Bečva, římskokat.f.ú.Inv.č. 13240. z let 1906 – 1940. *Zemský archiv v Opavě* [online]. c2021[cit. 22.1.2021]. Dostupné z: digi.archives.cz/da/SearchBean.action?searchType=basic.

KRONIKY

30. AO Horní Bečva II. SOkA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv. č. 558, karton 253.
31. MNV Horní Bečva. SOkA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv.č. 19,karton II.
32. MNV Horní Bečva. SOkA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv.č. 20, karton II.
33. MNV Horní Bečva. SOkA Vsetín. Okresní národní výbor Valašské Meziříčí, inv.č. 21, karton II.

ROZHOVORY

34. Osobní rozhovor s Miroslavem Růčkou, Dolní Bečva, 10. 10. 2020.
35. Osobní rozhovor s Pavlem Dobešem, Horní Bečva, 14. 2. 2021.
36. Osobní rozhovor s Josefem Blinkou, Horní Bečva, 2. 3. 2021.
37. Osobní rozhovor s Janem Blinkou, Horní Bečva, 4. 3. 2021.
38. Osobní rozhovor s Tomášem Machálkem, Horní Bečva, 9. 3. 2021.

OSOBNÍ ARCHIVY

39. HORŇANÉ. *Zdar a nátisk* [CD]. Uhřice: Profon, 2018.
40. Osobní archiv dechové kapely Horňané.
41. Osobní archiv Pavla Dobeše.
42. Osobní archiv Jana Blinky.
43. Osobní archiv Tomáše Machálka.

Přílohy

Seznam příloh

- Příloha 1 – Nejstarší fotografie dechové kapely z roku 1926 – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 2 – Fotografie dechové kapely z roku 1973 – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 3 – Fotografie: Rodný dům Miroslava a Cyrila Křenků – Foto autor.
- Příloha 4 – Fotografie: Miroslav Křenek – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 5 – Fotografie: Antonín Machálek – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 6 – Dechová kapela – průvod – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 7 – Fotografie z výročí dechové kapely 2015 – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 8 – Plakát Dechového festivalu 2015 – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 9 – Vstupenka na křest CD dechové kapely Horňané– Osobní archiv Jana Blinky.
- Příloha 10 – Rukopis not Obsession – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 11 – Pohřební knížky – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 12 – Rukopis not Zlomený květ pro Tenor – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 13 – Rukopis not Se slzami v očích pro Bass F – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 14 – Rukopis not Pláč sirotka pro Baryton 1 – Osobní archiv dechové kapely Horňané.
- Příloha 15 – Logo dechové kapely Horňané – Osobní archiv dechové kapely Horňané.

Příloha 1 – Nejstarší fotografie dechové kapely z roku 1926

Příloha 2 – Fotografie dechové kapely z roku 1973

Příloha 3 – Rodný dům Miroslava a Cyrila Křenků

Příloha 4 – Miroslav Křenek

Příloha 5 – Antonín Machálek

Příloha 6 - Dechová kapela – průvod

Příloha 7 – Fotografie z výročí dechové kapely 2015

Příloha 8 – Plakát Dechového festivalu 2015

DECHOVÝ FESTIVAL

K 125. ROKU ZALOŽENÍ DECHOVÉ HUDBY HORŇANÉ

KDY: 2.8.2015 VE 13:00

KDE: PROSTŘEDNÍ BEČVA - AREÁL ZAVADILKA

K POSLECHU A TANJI ZAHRAJÍ:

HORŇANÉ

ZÁHOŘANÉ

TRNKOVJANKA

ZDOUNEČANKA

VSTUPNÉ: 40,- Kč

AKCE BUDE PROBÍHAT V RÁMCI DNŮ GULÁŠE A PIVA NA ZAVADILCE
VE DNECH 31.7 - 2.8

SPONZOŘI AKCE JSOU:

Příloha 9 – Vstupenka na křest CD dechové kapely *Horňané*

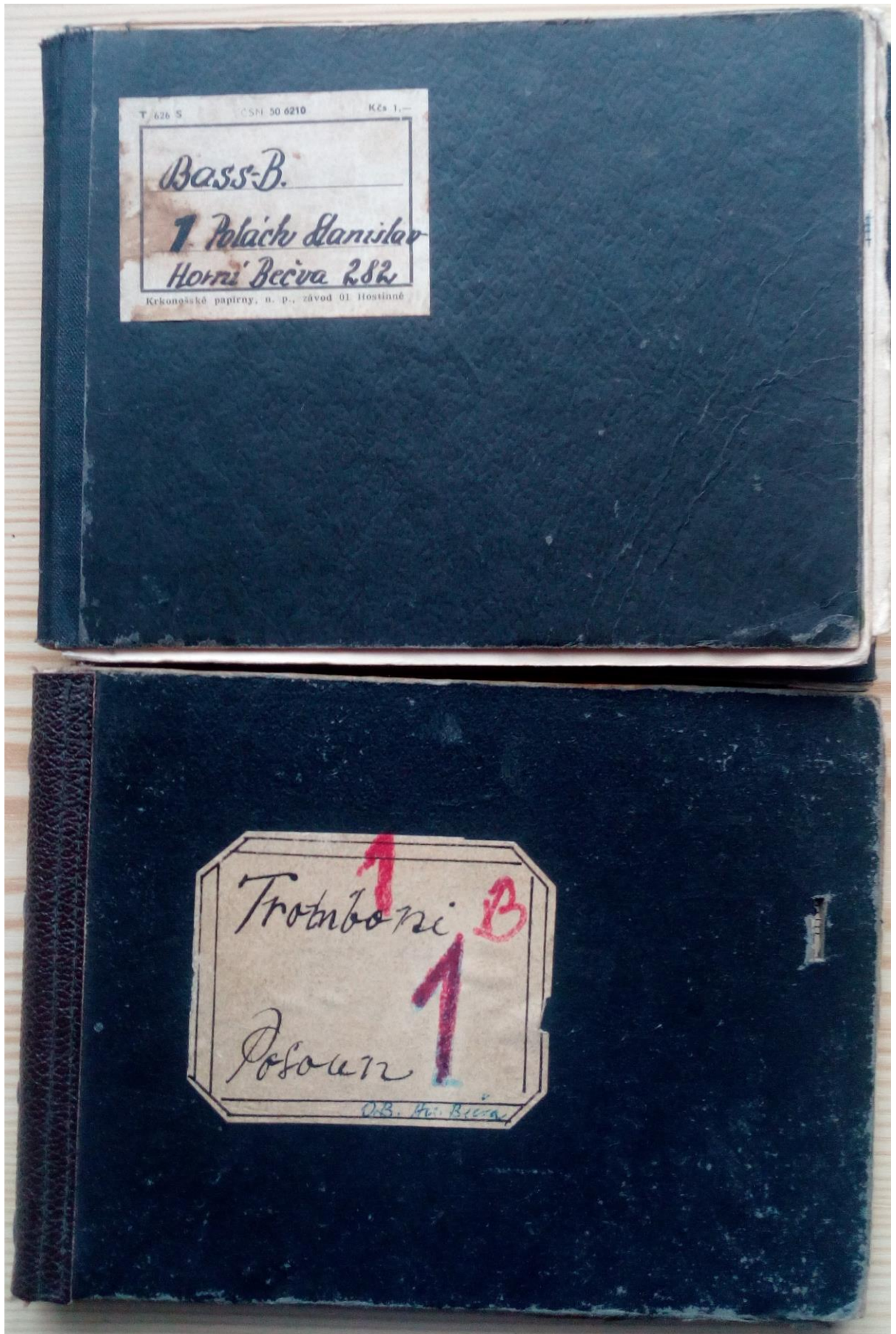
Příloha 10 – Rukopis not *Obsession*

Trubka III B *gira* **A** *Obsession* Dove Bee
Ernst Friedrich

The score consists of ten staves of music. The first staff begins with a treble clef and a 3/4 time signature. It contains several measures of music with notes and rests. A section marker **A** is placed above the staff. The second staff starts with a dynamic marking *f* and contains notes with stems. A section marker **B** is placed above the staff. The third staff contains notes with stems and a section marker **C**. The fourth staff contains notes with stems and a section marker **D**. The fifth staff contains notes with stems and a section marker **E**. The sixth staff contains notes with stems and a section marker **F**. The seventh staff contains notes with stems and a section marker **H**. The eighth staff contains notes with stems and a section marker **H**. The ninth staff contains notes with stems and a section marker **H**. The tenth staff contains notes with stems and a section marker **H**. The score includes various musical notations such as notes, rests, stems, and dynamics. The dynamics range from *f* (forte) to *ff* (fortissimo). The piece is titled *Obsession* and is by Dove Bee. The score is handwritten and appears to be a manuscript.

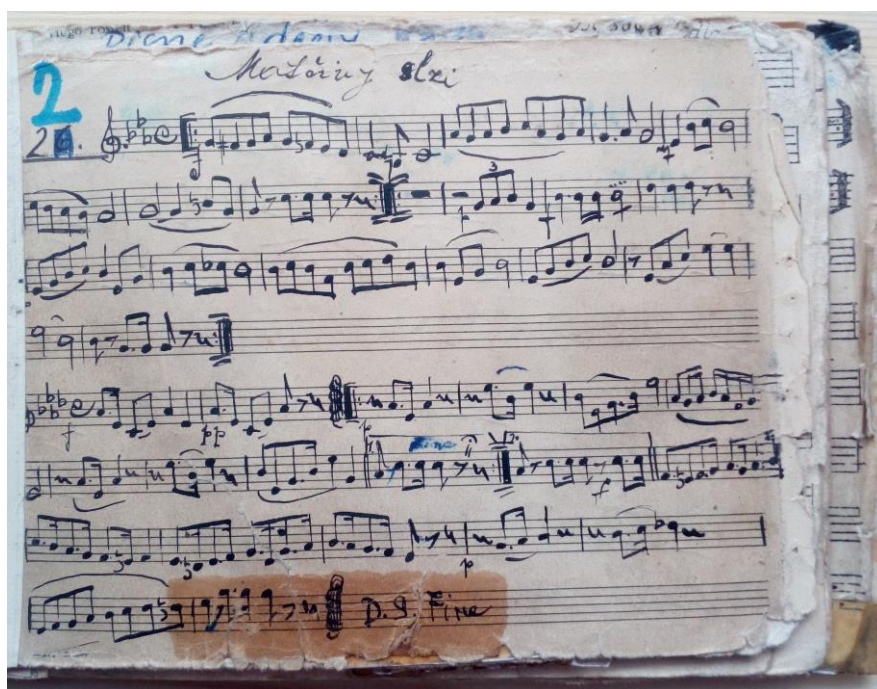

Příloha 11 – Pohřební knížky

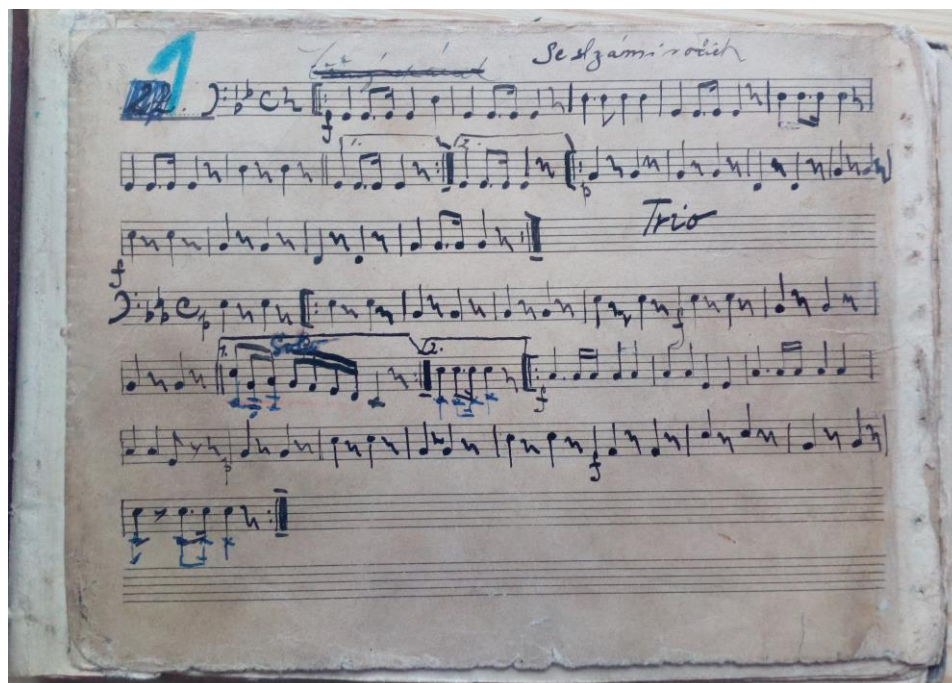

Příloha 12 – Rukopis not *Zlomený květ* pro Tenor

Příloha 13 – Rukopis not *Se slzami v očích* pro Bass F

Příloha 14 – Rukopis not *Pláč sirotka* pro Baryton 1

Příloha 15 – Logo dechové kapely Horňané

Anotace

Jméno a příjmení:	Ilona Vacková
Katedra:	Hudební výchovy
Vedoucí práce:	PaedDr. Lena Pulchertová, Ph.D.
Rok obhajoby:	2021

Název práce:	Historie a současnost dechové kapely Horňané
Název v angličtině:	History and present of the brass band Horňané
Anotace práce:	První část bakalářské práce shrnuje vývoj dechové hudby na našem území včetně jejich představitelů. Druhá část se věnuje obci Horní Bečva. Třetí část se věnuje dechové kapele Horňané z hlediska historie a současnosti. Dřívější činnost kapely je vylíčena především v její historii a kapelnících, současné aktivity z pohledu akcí a stávajících členů. V poslední části jsou zaznamenány osobní rozhovory s pamětníky a současnými členy kapely.
Klíčová slova:	Horní Bečva, Horňané, dechová hudba, Jan Blinka
Anotace v angličtině:	The first part of the bachelor thesis summarizes the development of brass music in our country, including its representatives. The second part deals with the village HorníBečva. The third part is devoted to the brass band Horňané in terms of its history and present. The former activities of the band are described mainly in its history and bandleaders, the present in terms of events and current members. In the last part, personal interviews with witnesses and current members of the band are recorded.
Klíčová slova v angličtině:	Horní Bečva, Horňané, brass music, Jan Blinka

<p>Přílohy vázané k práci:</p>	<p>Nejstarší fotografie dechové kapely z roku 1926</p> <p>Fotografie dechové kapely z roku 1973</p> <p>Fotografie: Rodný dům Miroslava a Cyrila Křenka</p> <p>Fotografie: Miroslav Křenek</p> <p>Fotografie: Antonín Machálek</p> <p>Fotografie: Dechová kapela – průvod</p> <p>Fotografie z výročí dechové kapely 2015</p> <p>Plakát Dechového festivalu 2015</p> <p>Vstupenka na křest CD dechové kapely Horňané</p> <p>Fotografie: Rukopis not <i>Obsession</i></p> <p>Fotografie: Pohřební knížky</p> <p>Fotografie: Rukopis not <i>Zlomený květ</i> pro Tenor</p> <p>Fotografie: Rukopis not <i>Se slzami v očích</i> pro Bass F</p> <p>Fotografie: Rukopis not <i>Pláč sirotka</i> pro Baryton 1</p> <p>Logo dechové kapely Horňané</p>
<p>Rozsah práce:</p>	<p>Úvod – závěr – 48 stran, slov – 18 839, znaky včetně mezer – 117 261</p>
<p>Jazyk práce:</p>	<p>Český</p>